

ધરીત્રી

ગોપ્ત્વ વિદેશીની માન ઓડ્ઢિથા

૩

પુષ્ટદ પ્રસંગ

ઉલ્લંઘન કરી જાતિ, જાતક કી દેશ
બિદેશા સેચાયું ત અનેક બિદેશી જીએ
ઓડ્ઢિથા પુઅંકુ બાહા હેલ્પાન્ડ, પુણી ઓડ્ઢિથા સંસ્કૃતિકુ
આપણેલ હોલપારિન્ડન્દ્ર પૂરા ઓડ્ઢિથાણ...

૮/૯

એનેપા

૧૩

ઘરરૂ દૂર

ବୋଲ୍ଦ ବିଷେଣିମୀ ମନ ଓଡ଼ିଆ

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂଘରେ ପରମାଣୁ ଅନନ୍ୟ। ଯାହାକୁ ଏବେ ଭଲ ପାଇଁ
ବସିଛନ୍ତି କେତେଜଣ ବିଦେଶୀ ଝିଆ। ସେମାନଙ୍କ ଭିତ୍ତିରୁ କେତେକେ
ଓଡ଼ିଆ ମୁବକଙ୍କୁ ପ୍ରେମଦିବାହ କରି ଖୁସିରେ ଘର ସଂସାର ବି କଲେଣି।
ଆଉ ଓଡ଼ିଆ ଘର ବୋହୁମାନଙ୍କର ଚାଳିଚଳଣ, ବେଶଭୃତ୍ତା ଓ ଆଗାର
ବ୍ୟବହାରକୁ ଦେଖିଣିଥିବା ଜାଣିବା ସହ ସେହି ଅନୁୟାୟୀ ଚଳିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ଦି
କରିଲେଣି। ଏଠାରେ ସେମିଟି କେତେଜଣ ବିଦେଶୀ ଝିଆ ଓଡ଼ିଆ ଘରର
ବୋହୁମାନିଙ୍କା ପରେ ଆମ ସଂଘଟି ଓ ପରମାଣୁ କେମିଟି ଆପଣେଇଛନ୍ତି,
ତାହାକୁ ନେଇ ଏହି ଆଲେଖ୍ୟ...

ଜ୍ଞାପାନୀ ହେଲେ ବି ମୋ ପଡ଼ୁଁ ମୋ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା
ପୂରୀ କର୍ତ୍ତାର୍ଥ ରୋତ୍ର ବାସିନୀ ତତ୍ତ୍ଵଶୋଷନ ଦାଶ ଓ ସୁଷମା ଦାଶଙ୍କର
ସୁପୁତ୍ର ହେଲେ କୁନୀ ଦାଶ । ପୂରା ଜନ୍ମଭାଗୀ ହୋଇଥୁଲେ ହେଁ ଜ୍ଞାପାନର
କେୟାତୋ ସହର ହେଉଛି ତାଙ୍କ କର୍ମଭୂମି । ଗତ ୩୦ ବର୍ଷ ଧରି ସେ
ଜ୍ଞାପାନରେ ରହି ଭାରତ ବିଶେଷକରି ଜନ୍ମଭୂମି ପୂରୀ, ଓଡ଼ିଶା ଓ ଜ୍ଞାପାନ
ମଧ୍ୟରେ ସୁପର୍ମକ୍ଷ ଯ୍ୟାପନ କରିବାର ନିରକ୍ଷତର ପ୍ରୟାସ କରି ଆସୁଛନ୍ତି ।
ଭାରତ ଏବଂ ଜ୍ଞାପାନ ମଧ୍ୟରେ ସାଂସ୍କୃତିକ ଭାବ ବିକିମୟ ପାଇଁ ସେ
୨୦୦୭ ମସିହାରେ ଲଖିଆ-ଜ୍ଞାପାନ ପ୍ରେଷ୍ଟିଶିପ ସେଷ୍ଟର(ଜ୍ଞାପାନରେ)
ପ୍ରତିଷ୍ଠା ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ତା'ସହିତ ପୂରୀରେ ଜ୍ଞାପାନୀ ଫେର୍ଭାଲ୍ ଏବଂ
ଜ୍ଞାପାନରେ ନମୟେ ଲଖିଆ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିବାରେ ସେ
ହେଉଛନ୍ତି ମୁଖ୍ୟ ଉଦେୟାକ୍ତା । ସେହିପରି ଆଜିକୁ ପ୍ରାୟ ୮ ବର୍ଷ ହେବ ସେ
ଜ୍ଞାପାନ କୋଣୋର ଅନ୍ତଳାଟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତ ଭାବେ ଦାୟିତ୍ୱ
ମଧ୍ୟ ସମ୍ପାଦିତ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଜ୍ଞାପାନ- ଭାରତ ଏହି ତୁଳ ଦେଶ
ମଧ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷା, ସଂସ୍କୃତ, କଳା, ବାଣିଜ୍ୟ ଏବଂ ବନ୍ଧୁଭାବ ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାରକୁ
ପ୍ରୋତ୍ସହିତ କରିବାରେ କୁନୀଙ୍କର ଦୀର୍ଘ ୩୦ ବର୍ଷର ଅବଦାନ ପାଇଁ ଏଇ
କିଛିଦିନ ତଳେ ତାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାପାନର ବୈଦେଶିକ ମନ୍ଦିରଳୟ ସ୍ଥାରା ଜ୍ଞାପାନର
ସର୍ବୋତ୍ତମା ପୂର୍ବଦୀର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାରୁ ଏହି ସମ୍ବାନନ୍ଦନକ
ପୂର୍ବଦୀର ପାଇବାରେ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ମନୋମାତ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହା
କି ଭାରତ ବିଶେଷକରି ଓଡ଼ିଶା ପାଇଁ ଅତି ଗର୍ବ ଓ ମୌରବର ବିଷୟ ।
ତେବେ କୁନୀଙ୍କର ଜ୍ଞାପାନ ସହ ଏହି ୩୦ ବର୍ଷ ସମ୍ପର୍କ ଶୁଭାରମ୍ଭର
କାହାଣୀ ହେଉଛି ବେଶ ଶୁଭମଧ୍ୟରୁ । କୁନୀଙ୍କ ଜମ୍ବୁ ବେଳକୁ ତାଙ୍କ
ନନା (ବାପା) ପୂରୀ କର୍ତ୍ତାର୍ଥୀ
୨୦୨୦ ୧୦ ଜୁନ ୨୦୨୦

ଥୁଲା, ଯେଉଁଠାରେ ବିଦେଶୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକିନ୍ତୁ ରହିବାର ଅନୁମତି ମିଳିଥିଲା ।
କୁନା ବଡ଼ ହେବାପରେ ହୋଟେଲ ଆତେ ବୁଲିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ସେଠାରେ
ଜାପାନୀ ଲୋକଙ୍କ ସହ ମିଶିବା, ତାଙ୍କ ଚାଲିଗଲନ, ଭାଷା, ସଂସ୍କୃତ,
ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିବାର ବହୁ ସୁଯୋଗ ତାଙ୍କୁ ମିଳିଲା । ଜାପାନୀଙ୍କ ଭାଷା
ଭଲ ଲାଗିବାକୁ ପରବର୍ତ୍ତ ସମୟରେ ସେ ତା' ଉପରେ ଏକ କୋର୍ସ ମଧ୍ୟ
କଲେ । କିଛିଦିନ ପରେ ତାଙ୍କ ନମା ଜାପାନର କ୍ୟାପୋତୋ ନିଜଟରେ ଏକ
ରେଷ୍ଟ୍ରୁରାଷ୍ଟ୍ ଖୋଲିଲେ ଆଉ ତା'ର ଦାୟିତ୍ୱ କୁନାକୁ ଦେଲେ । ସେତେବେଳେ
ତାଙ୍କୁ ମାତ୍ର ୨୨ ବର୍ଷ ହୋଇଥାଏ । ନମାଙ୍କ କଥା ମାନି ଜାପାନ ଗଲେ
ଆଉ ରେଷ୍ଟ୍ରୁରାଷ୍ଟ୍ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଲେ । କିଛିଦିନ ପରେ ହୋତ ସେଠାରେ
ଏକ ଡ୍ୟଙ୍କର ଭୂମିକାପ ହୁଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଅନେକ ଧନକ୍ଷେତ୍ର ନିଷ୍ଠା
ହୋଇଗଲା । କୁନାଙ୍କ ରେଷ୍ଟ୍ରୁରାଷ୍ଟ୍ ମଧ୍ୟ ଭାଙ୍ଗି ଗଲା । ୧/୮ଦିନ ସେ କିଛି
ଖାଇବାକୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ହୋତ ଦିନେ ପ୍ଲାନୀଯ ଅଞ୍ଚଳର ଏକ ଜାପାନୀ
ପରିବାର ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ
ଦେବା ସହ ତାଙ୍କର ଭଲମାନ କଥା ବୁଝିଲେ । କୁମେ ସେହି ପରିବାର ସହ
କୁନାଙ୍କର ନିବିଡ଼ ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଗଲା । ସେହି ପରିବାରର ଝିଆ ମିଟିକୋଙ୍କ
ସହ କୁନାଙ୍କର ବନ୍ଧୁତା ହେଲା ଯାହା ପରେ ଭଲ ପାଇବାର ବୁପ ନେଲା ।
ମିଟିକୋଙ୍କ ପରିବାର ତରଫୁ କିଞ୍ଚି ଅସୁରିଧା ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, କୁନା କିନ୍ତୁ
ଘର ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ସାହସ କରି ନ ଥିଲେ । କାରଣ ସେ ଥିଲେ
ଘରର ବଡ଼ ପୁଆ, ପୁଣି ଜାତିରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ଜଣେ ବିଦେଶିନୀଙ୍କୁ ବିବାହ
କରିବା କଥା ତାଙ୍କ ଘର ଲୋକେ ସହଜରେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ ବେଳି
ସେ ଜାନ୍ମିଥିଲେ, ତେଣୁ ଘରକୁ ନ ଜଣାଇ ଜାପାନରେ ସେମାନେ ବିବାହ
କରିମେଲେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଚେଷ୍ଟା ଥୁଲା, ଧର୍ମପଦ୍ଧା ମିଟିକୋଙ୍କୁ ଏମିତି ଭାବେ
ଗାତ୍ରବେ ଯେମିତି ସେ ସବୁ ପରିଷ୍ଟିତିକୁ ସାମ୍ନା କରିପାରିବେ । ସେଥୁପାଇଁ ସେ
ମିଟିକୋଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶାର ସଂସ୍କୃତ, ପରମାରା, ପରିଷ୍ଟି ଏବଂ ଭାଷା ସମ୍ପର୍କରେ
ଅବଶ୍ୟକ କରାଗଲା ସହ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସଂସ୍କୃତ ଓ ପରମାରାକୁ ଅତି
ନିକଟରୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । କୁମେ ଓଡ଼ିଶା ସହ ଜାପାନର ସମ୍ପର୍କକୁ
ଦୃଢ଼ଭୂତ କରିବାକୁ ଉତ୍ତର୍ଯ୍ୟ ପଢ଼ାପତି ଧୀରେ ଧୀରେ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା
ଆରମ୍ଭ କଲେ । ପ୍ରାୟ ୪ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁନା ପରିବାର ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ନିଜ
ଦେବହିତ ସାମରକୁ ଲୁଚାଇ ରଖି ତା'ର ଭିତରେ ମିଟିକୋଙ୍କ ସହଯୋଗରେ

‘ବ୍ୟାକୁଶେଖର ଏକାଡେମୀ’ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ରଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧିଏସଇ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ସହ ଓଡ଼ିଆ, ହିନ୍ଦୀ, ଜାପାନୀର ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଜାଣିଲେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ମିଳିକୋ ନିଜେ ଏଠାରେ ଛାତ୍ରାତ୍ରଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ, ହିନ୍ଦୀ ଓ ଜାପାନୀର ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତ ଉପରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାନ୍ତି । ତା’ସହିତ କୁନାଙ୍କ ଅନୁପାଳିତରେ ଏକାଡେମୀର ପୂରା ଦୟିତ ସେ ତୁଳାଇଥାନ୍ତି । ତେବେ ପୁଅ କୁଣ୍ଡଳା ଏକାଡେମୀର ଜଣେ ଜାପାନ ମହିଳା ଏତେ ଦୟିତ ମେଳ କାହିଁକି କାମ କରୁଛି, ସେହି କଥାକୁ ସଦେହ କରି କୁନାଙ୍କ ପରିବାର ଲୋକେ ଶୈଶବରେ ସତ କଥାଟି ଜାଣିଥିଲେ । ଜଣେ ବିଦେଶୀମା ହୋଇ ଆମ ସଂସ୍କୃତ, ପରଶ୍ରା, ଭାଷାକୁ ଏତେ ପୁରା ଭାବେ ଜାଣିଥିବା ତଥା ବୁଝିଥିବା କଥା ଜାଣିବା ପରେ ତାଙ୍କ ପରିବାର ଲୋକେ ମିଳିକୋଳୁ ବୋହୁ ରୁପେ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଇଥିଲେ । ବାସ ସେବୋଠାରୁ ମିଳିକୋ ନିଜ ଶାଶ୍ଵତରେ ରହି ପରିବାରର କଥା ବୁଝିବା ସହ ଏକାଡେମୀର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୟିତ ତୁଳାର ଆସୁନ୍ତି । ଅନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର କୁନା ଜାପାନରେ ରହି ଇଣ୍ଡୋ-ଜାପାନ ସାଂସ୍କୃତିକ ସମ୍ପର୍କର ବାର୍ତ୍ତାବହ ସାଙ୍ଗିବା ସହ କ୍ୟୋତୋଠାରେ ବି ଘାନାମ୍ବ ଆଭ୍ୟନିଷ୍ଟେଶନ ସାହାଯ୍ୟରେ ‘ବ୍ୟାକୁଶେଖର ଏକାଡେମୀ’ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟତଃ ଜାପାନରେ କାମ କରୁଥିବା ଭାରତୀୟ ଓ ଏହାର ଚତୁରପାର୍ଶ୍ଵରେ ଥିବା ଦେଶର ପିଲାମାନେ ଏହି ଏକାଡେମୀରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ସହ ଭାରତର କଳା ଓ ସଂସ୍କୃତ ବିଷୟରେ ଜାଣିବାର ସ୍ଥିଯୋଗ ପାଇଥାନ୍ତି । ତେବେ ଆଜିର ଏହି ସମ୍ପଳତା ସମ୍ପର୍କରେ କୁନାଙ୍କ ପରାଗିଲେ ସେ କୁହନ୍ତି, “ଆପଣମାନେ ଆଜି ଯେଉଁ ଘାନରେ ମୋତେ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ସେଠାକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଖୁବ କଷ୍ଟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ଆଉ ପ୍ରତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୋ ଧର୍ମପଦ୍ମ ମୋତେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହ୍ୟୋଗ କରି ଆସିଛନ୍ତି । ମୁଁଜାପାନରେ ଥୁଲା ବେଳେ ସିଏ ଓଡ଼ିଶାରେ ରହି ମୋର ସବୁ କାମ ବୁଝିଥାନ୍ତି ଆଉ ମୁଁ ଓଡ଼ିଶାରେ ଥୁଲେ ସିଏ ଜାପାନ ଆସି ଏଠି ମୋର ଦୟିତ ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧି ନିଅନ୍ତି । ତା’ସହିତ ଆମ ଓଡ଼ିଶାର ସଂସ୍କୃତ ବିଷୟରେ ଅନେକ କଥା ଶିଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମିଳିକୋଳୁ ମେଳ ମୁଁଗର୍ବ କରିଥାଏ । ମୁଁକେବେ ବି ମନରେ ଭାବିନ୍ତି ଯେ, ମିଳ ଧର୍ମ କିମ୍ବା ଜାତିରେ ବାହା ହେଲେ ହୁଁ ସମ୍ପର୍କ ଦୃଢ଼ ହେବ । ମୋ ମତରେ ସମ୍ପର୍କ ସେଠି ଦୃଢ଼ ହୁଁ,

ବୁଝାମଣା ରହିଥାଏ, ତେଣିକି ସେ ନିଜ
ଦେଶର ଟିଥ ହେଉ କିମ୍ବା ବିଦେଶିନୀ ।
ତା'ଛଡ଼ା ମୁଁ ଜାଣିଛି, ଯଦି ଜଣେ ବିଦେଶିନୀଙ୍କୁ
ବାହ୍ନା ହୋଇ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆମେ ଉଭମା
ସମ୍ପର୍କ ରଖିପାରିବା ତା'ହେଲେ ସେହି
ମାଧ୍ୟମରେ ବୁଲ୍ଲ ଦେଶ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ
ଦୃଢ଼ାଭୂତ ହେଇବାରିବା ।”

ଦେଖିବା

ପୁରୀ ବାଲିସାହି ଗନ୍ଧକାଳି ଲୋନ୍ଦର ବାସିଦା
ହେଲେ ଶିକ୍ଷିପ୍ରସାଦ ନାଥ । ୮. ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର
ନାଥ ଓ ମାଳତୀ ନାଥଙ୍କର ସେ ଚର୍ଚୁଠ ସନ୍ତାନ ।
ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳରେ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ । ଗ୍ରାଜୁଏକାନ୍ତର
ଶିକ୍ଷା ପରେ କିଛିଦିନ କଣ୍ଠାଟ୍ଟି କାମ କରିଥିଲେ,
ଆଉ ଏବେ ୨/୩ ଦର୍ଶ ହେବ ନିଜର ଏକ
ଗ୍ରାମେଲ୍ ଏକବ୍ରତ ପରିବାର ପ୍ରତିପୋଷଣ
କରୁଛନ୍ତି । ସଭାବରେ ଶିକ୍ଷିପ୍ରସାଦ ଜଣେ
ବନ୍ଧୁବସ୍ତଳ ବ୍ୟକ୍ତି । ଏମିତିରେ ରୂପିଷ୍ଠାର ଜଣେ
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ତାଙ୍କର ଦିନେ ପରିଚୟ
ହେଲା । କ୍ରମେ ସମ୍ପର୍କ ବନ୍ଧୁତାର ରୂପ ନେଲା ।
ଅନେକ ସମୟରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ
ମୁଖିକାଳ୍ଯ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ
ରୂପ ଧରି ପୁରୀ ଆସୁଥିଲେ । ସେ ଯେବେ
କି ଶ୍ରଦ୍ଧାତି ପରିପାତ କାମ ହେୟାଇପାଇବା

ପାଥାସନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧପ୍ରସାଦ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାକରିବାକୁ
ଯାଆନ୍ତି, ଆଉ ତାଙ୍କ ମୁୟଜିକାଳ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ
ଆରେଞ୍ଜମେଣ୍ଟ କରିବାରେ ତାଙ୍କୁ ଅନେକ
ସାହାଯ୍ୟ ବି କରିଥାନ୍ତି । ୨୦୧୦ ମସିହାରେ
ଏମିତି ଏକ ମୁୟଜିକାଳ ପ୍ରୋଗ୍ରାମର
ଆୟୋଜନ ପୂରାରେ ହୋଇଥିଲା । ଆଉ
ସେହି ସମୟରେ ରୁଷିଆରୁ ଯେଉଁମାନେ
ପୁରୀ ବୁଲିବାକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର
ଡାଟା ସଂଗ୍ରହ କରି ଏହି ପ୍ରୋଗ୍ରାମକୁ ଆମନ୍ତିତ
କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ପ୍ରୋଗ୍ରାମରେ
ଲ୍ୟୁବୋଭ୍ ଆରେଞ୍ଜନା ନାମ୍ବୀ ଜଣେ ରୁଷିଆ
ଯୁବଚାଙ୍କ ସହ ଶକ୍ତିପ୍ରସାଦଙ୍କର ପରିୟ
ହେଲା । ସେତେବେଳେ ଲ୍ୟୁବୋଭ୍ ଜଣେ
ବାନ୍ଧାବାଙ୍କ ସହ ୪ଦିନ ପାଇଁ ପୁରୀ ବୁଲିବାକୁ
ଆସିଥାନ୍ତି । ଆଉ ସେହି ୪ଦିନ ଭିତରେ
ଲ୍ୟୁବୋଭ୍ ଓ ଶକ୍ତିପ୍ରସାଦଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
୨ / ୩ଥିର ଦେଖାସାମାଟ ବି ହୋଇଥିଲା ।
ସାମାନ୍ୟ କଥାବାର୍ତ୍ତାରୁ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଭିତରେ
ପରିଚିତ ବଢ଼ିବାରୁ ସେମାନେ ପରମାନର
ଫୋନ୍ ନମ୍ବର ଶୈୟାର କରିଥିଲେ ।
ଲ୍ୟୁବୋଭ୍ ରୁଷିଆ ଫେରିଯିବା ପରେ ତାଙ୍କ
ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରଥମେ ଫୋନ୍ କଲି ଆସିଥିଲା
ଶକ୍ତିପ୍ରସାଦଙ୍କ ପାଖକୁ । ବାସ ଫୋନ୍ରେ
ଦୁଇ ଟିନି ଥର କଥାବାର୍ତ୍ତା ପରେ ଲ୍ୟୁବୋଭ୍
ଶକ୍ତିପ୍ରସାଦଙ୍କୁ ଭଲପାଇ ବହିଥିଲେ,
ଆଉ ବିବାହ ପାଇଁ ସେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରସ୍ତାବ
ଦେଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଶକ୍ତିପ୍ରସାଦ ବି
ଲ୍ୟୁବୋଭ୍କୁ ପଥଦ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏତେ
ବଡ଼ ନିଷ୍ଠାତି ନେବାକୁ ଯାହାସ କରିପାରୁ ନ
ଥିଲେ । କ୍ରମେ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ସେମାନଙ୍କର ଏହି

ເປົ້າ ດວຍຕະ ພອ ແກ້ໄຂ

ପତ୍ରୀ ମିହିକୋଳ୍ପ ମନ୍ଦ ଜନ୍ମା

ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିଷୟରେ ପରିଦରଶ ପରିବାର ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ । ଲୁଣବୋଡ଼ଙ୍କ ପରିବାର ପକ୍ଷରୁ କିଛି ଆପଣି ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯେହେତୁ ଶକ୍ତିପ୍ରାଦଙ୍କର ବଢ଼ ଉତ୍ତରଣାଭାଇ କେହି ବାହା ହୋଇ ନ ଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛିବିନ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ତା'ପରେ ସେମାନେ କୋର୍ଟ ମ୍ୟାରେଇ କରିବାକୁ ଲାଗି କଲେ, ଏଥୁରେ ଉତ୍ତରଙ୍କ ପରିବାର ଲୋକେ ବିରାଜି ହେଲେ । ତିଥେମର ୨୧, ୨୦୧୯ରେ ପୂରୀ କୋର୍ଟରେ ସେମାନଙ୍କର ବିବାହ ହେଲା । ଶକ୍ତିପ୍ରାଦଙ୍କ ଭାଇଉତ୍ତରଣାଙ୍କର ବାହାଘର ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ବନ୍ଦୁବାନ୍ଦ କିମ୍ବା ସାହି ପଡ଼ିଶାରେ କାଳେ କିଏ କ'ଣ କହିବେ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଭଡ଼ା ମେଲ୍ ବାହାରେ ରହିଲେ । ମଞ୍ଚରେ ମଞ୍ଚରେ ଘରକୁ ବୁଲିବାକୁ ବି ଯାଉଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଲୁଣବୋଡ଼ ବୁକ୍ଷିଆରେ ଚେକ୍କିକାଲୁ ଲାଞ୍ଚିଟିଲ୍ ଭାବେ କାମ କରନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ସେଠାରେ ରହିବାକୁ ପଥୁଥିଲା । ଯେବେ ଟିକେ ଛୁଟି ମିଳିଥିଲା, ସେ ପୂରୀ ଆସି ସ୍ଵାମୀ ଶକ୍ତିପ୍ରାଦଙ୍କ ସହ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଭଡ଼ା କରି ରହୁଥିଲେ । ଶାଶ୍ଵତର ବି ବୁଲି ଯାଉଥିଲେ । ଏମିତିରେ ୨୦୧୩ରେ ସେମାନଙ୍କର ଭୟକିଳିଶା ନାଥ (ଦିଶା) ନାମୀ ଝିଅଟିଏ ଜନ ହେଲା । ଝିଅକୁ ମାସେ ହେବା ପରେ ଲୁଣବୋଡ଼ ବୁକ୍ଷିଆରୁ ଝିଅକୁ ଧରି ଓଡ଼ିଶା ଆସିଲେ ଏବଂ ଶାଶ୍ଵତର ଯାଇ ପୂରା ରହିଲେ । ସେତେବେଳେ ଶାଶ୍ଵତର ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ସାଦରେ ଗହନ କରିନେଲେ ।

ବେବୋଠାରୁ ଲୁଣବୋଭୁ ଯେବେ ବି ଛୁଟିରେ ଆସନ୍ତି, ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଗୋକଙ୍କ ସେହି ଆଦରରେ ଝିଅ ପରି ଚଳିଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଆମ ଡିଶା ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ସନ୍ଧାନ ରହିଛି । ଏ ନେଇ ଶକ୍ତିପ୍ରାଦ କୁହୁକ୍ଷତି : “ଲୁଣବୋଭୁ ଆଗରୁ ଡିଆ ଜମା କହିପାରୁ ନ ଥିଲେ କି ବୁଝିପାରୁ ନ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ପ୍ରାୟ କଥା ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି । ଏମତି କି ଆମ ଝିଅକୁ ମୁଁ ପଢିଥିବା ପୁରା କନ୍ମଭେଷ ସ୍କୁଲରେ ପଡ଼ାଇବାକୁ ହୋଇବେ ରାଜି କରାଇ ତା’ର ଆତମିଶ୍ର ବି ସେ କରାଇ ବେଳେଛନ୍ତି । ଏବେ ଆମ ଦିଶା ଏହି ସ୍କୁଲରେ ଝାଣ୍ଟାର୍ଡ— ୧ ରେ ପଢ଼ୁଛି । ତା’ ପାଠପାଦାର ସମସ୍ତ ଦୟିତ ଲୁଣବୋଭୁ ବୁଝିଥାନ୍ତି । ରଳିଶ ସିହିତ ଝିଅକୁ ଡିଆ ଶିଖାଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ଅନେକ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସେ ନିଜେ ଏବେ ଡିଆ ଅକ୍ଷର ଶିଖିବା ଓ ଲେଖିବା ସହ ଝିଅକୁ ବି ଡିଆ ଲେଖାଉଛନ୍ତି । ବେଳେବେଳେ ଅକ୍ଷର ଚିହ୍ନବାରେ କିନ୍ତି ଅସୁଧିଧା ହେଲେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହ୍ୟାୟ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଏଥୁସହିତ ମୋ ମାମା (ଏବେ ଆଉ ନାହାନ୍ତି) ଯେତେବେଳେ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ହୁରିରେ ପରିବା କାଟିବା, ଭାତ, ଭାଲି, ଘାସ ତରକାରି, ଆଚୁଭାବୀ ଆଦି ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସେ ଶିଖାଇଲୁଛନ୍ତି । ତା’ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ବପର୍ବାନୀରେ ସେ ମୁରୁଜରେ ବିଭିନ୍ନ ଖୋଟି ମଧ୍ୟ ପକାଇ ପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାହଳ ବରାରେ ଚିତା ପକାଇବା ତାଙ୍କୁ ଆସେନାହିଁ । ସେ ଏତେ ଆମିଶ ଖାଲିବାକୁ ଭଲ ପାଥାନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମୋର ଆମିଶ ଭାରି ପସନ୍ଦ ମୋଠାରୁ ଆମିଶ ରୋଷେଇ ଶିଖ୍ୟା” ଭିତରେ ଅନେକ ଥର ମୋ ପରିବାର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ମାଛ, ଚିକନ୍, ଚିକୁଡ଼ି ଆଉ କଙ୍କଡ଼ା ତରକାରି ସେ କରିପାରିଲେଣି । ତେବେ ଡିଆ ଘରର ବୋହୁମାନଙ୍କ ପରି ତାଙ୍କୁ ଶାତି ପିନି ଆସେନି ସତ କିନ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ ଯୁଗାପର୍ବତୀ ପାଳନ କରିବା, ସାମଙ୍କୁ ସେହିଥାଦର ଦେବା ଏବଂ ବଡ଼ମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଧାନ ଦେବାରେ ସେ କେବେ ବି ହେଲା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ସେ ଖୁବ ଭକ୍ତି କରନ୍ତି । ଯେବେ ବି ଡିଶା ଆସନ୍ତି, ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଯାଇ ସେ ବଡ଼ଦାନ୍ତରୁ ପଢ଼ିପାବନକୁ ଦର୍ଶନ କରିଥାନ୍ତି । ସେହିପରି ମନିରା ଅବହ୍ଵାରେ ତାଙ୍କର ଭାରି ଲୋଭ । ତେଣୁ ଅନେକ ସମୟରେ ଅବହ୍ଵାରେ କିଶିଆଣି ଆମେ ଘରର ଖାଇଥାଉ । ଜଣେ ବିଦେଶୀନୀ ହୋଇ ବି ଲୁଣବୋଭୁ ଆମ ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମାବାକୁ ଏତେ ଭଲ ଭାବେ ବୁଝିବା ସହ ମୋ ପରିବାର ଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣାର କରି ନେଇଥିବାରୁ ମୁଁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ମର୍ମିନାମି ।”

ଆମେବିଲ୍ୟୁମ ବୋନ୍ ମାରଁ ଶଶବ ଖର ମର୍ବିଲ

କଳେ ଗୋଡ଼ାରରେ ପ୍ରକୃତ ଘର ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ଆଜକୁ ପ୍ରାୟ
୩୦ ବର୍ଷ ହେବ ଖୋର୍ଦ୍ଧ ଜିଲ୍ଲାର ବାଲୁଗାଂରେ ସପରିବାରେ ରହି
ଆୟକୁଣ୍ଠ ଅଶୋକ ସାହୁ । ଅବିନାଶ ନାମରେ ତାଙ୍କର ଜଣେ ପୁଅ
ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ କି ଜଣେ ଜୟନ ଭକ୍ତ । ଠାକୁରଙ୍କ ଉପରେ ରହିଛି
ତାଙ୍କର ଗଭୀର ଆସ୍ତା ଓ ବିଶ୍ୱାସ । ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ଏମିତି
ଜଣେ ଜାବନସାଥୀ ସାଙ୍ଗେ ଯୋଡ଼ି ଦେଇଛି, ଯାହାଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା
ଅବିନାଶଙ୍କ ଭାବନା ସହ ପୂରା ମିଶୁଣି । ସେ ହେଲେ ରିତେଲ୍
ବେଚାବେଯର, ଆମେରିକାର ମିତିଗାନ ସିଟିର ଝିଆ । ଜଣେ
ବିଦେଶିନୀ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ରହିଛି
ଯଥେଷ୍ଟ ଶୁଦ୍ଧ ଆଉ ସମ୍ବାନ୍ଦିନି । ଅବିନାଶଙ୍କ ପରି ସେ ବି ଜଣେ
ଜୟନ ଭକ୍ତ । ଅବିନାଶ ମାସ୍କର ଡିଗ୍ରୀ କରିବାକୁ ଆମେରିକା
ଯାଇଥିଲାବେଳେ ଫେସ୍ବୁଲୁ ଜିରିଆରେ ଉଭୟଙ୍କର ପରିଚୟ
ହେଲା । ପରିଶରର ମନ ଓ ଭାବନା ମିଶିବାରୁ ସେମାନେ ବିବାହ
କରିବାକୁ ମୁଣ୍ଡର କଲେ । ଉଭୟଙ୍କ ପରିବାର ଲୋକଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସରେ
ଜଣାଇବାରୁ କେହି ରାଜି ହେଲେନି । ସେତେବେଳେ ଅବିନାଶ
ଯେହେତୁ ପଢ଼ୁଥିଲେ ଆଉ ଆମେରିକାର ନାଗିନି ନଥିଲେ,
ତେଣୁ ରିତେଲ୍କ ମା' ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଆଦୌ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନ
ଥିଲେ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଅବିନାଶଙ୍କ ବାପା ଜଣେ ବିଦେଶିନୀକୁ

ବୋହୁ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଜାତ୍ରୀ ନ ଥିଲେ ।
ତାଙ୍କର ଧାରଣ ଥିଲା ଆମ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ଚାଲିଚଳଣି,
ସଞ୍ଚୂତି ଓ ପରମ୍ପରା ସହ ସେହି ଆମେରିକାଯି ଝିଆ-
କ'ଣ ଖାପ ଖୁଆର କଲିପାରିବ । ହେଲେ ହଠାତ ସବୁ
କିଛି ବଦଳି ଗଲା । ଯେହେତୁ ଅବିନାଶ ଓ ରିଟେଲ୍ ଖୁବି
ଜୀବର ବିଶ୍ୱାସୀ ଥିଲେ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରୁ
ସ୍ବାକୃତି ଦେବା ପାଇଁ ଭଗବନ ସେମାନଙ୍କୁ ସହାୟ
ହେଲେ । ଜାଣିଲେ ଆଶ୍ରୟ ହେବେ, ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ
ପ୍ରଥମେ ରିଟେଲ୍ ମା'ଙ୍କୁ ସ୍ଵପ୍ନଦେଶ ହୋଇ କହିଲେ,
ମୁଁ ମୋ ଝିଅନ୍ତୁ ମୋ ଦେଶକୁ ନେବାନ୍ତୁ ଚାହୁଁ, ତୁ କାହିଁକି
ଦିରୋଧ କରୁଛୁ । ସେଠି ତୋ ଝିଆ ବେଶ ଖୁସିରେ
ରହିବ । ଏହାର କିଛିଦିନ ପରେ ଅବିନାଶଙ୍କ ବାପାଙ୍କ
ସ୍ଵପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁ ଆସି କହିଲେ, ରିଟେଲ୍ ହେଉଛି
ମୋର ପରମ ଭକ୍ତ, ତା'ର ଜାତ୍ରା ଅଛି ମୋ ପାଖରେ
ଆସିବା ପାଇଁ । ତୁ କାହିଁକି ସେଥରେ ବାଧକ ସାଜୁଛୁ । ମୁଁ
ଯେଉଁ ଝିଅନ୍ତୁ ତୋ ପ୍ରାୟ ପାଇଁ ଠିକ କରିଛି, ତା'ଠାର ଭଲ
ଝିଆ କ'ଣ ତୁ ଖୋଜିବାରିବୁ । ବାସ ଏହି ଘରଣା ପରେ
ଉଭୟଙ୍କ ପରିବାର ଲୋକେ ଏହି ବାହାଘର ପାଇଁ ରାଜି
ହୋଇଥିଲେ । ମେ ୨୦, ୨୦୧୫ରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର
ଜଙ୍ଗପାଣି ରୋତ୍ସୁତ ଜଗନ୍ନାଥ ଆଶ୍ରମର ସମ୍ମନ ଦେଲା ।

ବାହୀଘର ପରେ ରିଚେଲ୍‌କୁ ଶାଶ୍ଵତର ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ମେହରେ 'ବୃଦ୍ଧ' ଡାକିଲେ । ବୃଦ୍ଧ ଏବେ ଅବିନାଶଙ୍କ ସହ ଆମେରିକାରେ ରହୁଛନ୍ତି । ଅବିନାଶ ସେଠାରେ ବ୍ୟାଙ୍କ ଥିଲୁ ଆମେରିକାର ରିଟ୍ ମ୍ୟାନେଜର ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ବୃଦ୍ଧ ସ୍ଥାମୀଙ୍କ ଦେଖାଗାହୀ ପାଇଁ ବାଧ ହୋଇ ସେଠାରେ ରହିଛନ୍ତି ହିମା, ହେଲେ ତାଙ୍କର ମନ ଓଡ଼ିଶାରେ ରହିଯାଇଛି । ଯେବେ ବି ହୁତମିଳେ, ସେମାନେ ବାଲୁରାଙ୍କୁ ବୁଲି ଆସନ୍ତି । ଓଡ଼ିଆ ଘରର ମୃତ୍ୟୁଙ୍କ ପରି ବୃଦ୍ଧ ମୁଣ୍ଡରେ ଉଡ଼ଣା ଦେଇ ଶାଶ୍ଵତଶୁଶ୍ରାବଙ୍କ ସେବା କରିବା ସହ ପୂଜାପାଠ ବି କରିଥାନ୍ତି । ଶାଶ୍ଵତଙ୍କ ଶିଖିଣ୍ଠି ସେ ଅନେକ ଓଡ଼ିଶା ଜ୍ଞାନ୍ୟ ବି ତିଆରି କରିବା ଜାଣିଗଲେଣି । ଯା ଭିତରେ ତାଙ୍କର 'ନଦିଆ' ନାମୀ ଝିଅରି ହୋଇସାଇଲାଣି । ଆମେରିକାରେ ଥିଲେ ବି ଉଭୟ ଅବିନାଶ ଓ ବୃଦ୍ଧ ପ୍ରତିଦିନ ଠାକୁରଙ୍କୁ ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି । ଯାହା ବି ଗୋଷେଇ ହୋଇଥାଏ, ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମର୍ପଣ କରିବା ପରେ ଖାଇଥାନ୍ତି । ଏ ନେଇ ବୃଦ୍ଧ ଶୁଶ୍ରାବ ଅଶୋକ ସାହୁ କୁହାନ୍ତି, 'ଦିନେ ମୋର ବୃଦ୍ଧାଙ୍କ ବିଶ୍ୟରେ ଭୁଲ ଧାରଣା ଥିଲା ଯେ, ଜଣେ ଆମେରିକାଯି ଝିଅ ହୋଇ ଆମ ସଂସ୍କୃତି, ଆମ ପରମାଣୁ କେତେ ଦୂର ବୁଝିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ସେ ମୋର ବୋହୁ ହେବା ପରେ ସେ ଭୁଲ ଧାରଣା ମୋର ଦୂରେଇ ଗଲା । ବୃଦ୍ଧ ଶୁଶ୍ରାବ ସେହା, ସରଳ ଆଉ ଶାନ୍ତ । ସିଏ ଯେତିକି ଆମ ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମା ବିଷୟରେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ଦୁଃଖ ଶୁଭ କମ୍ପ ଓଡ଼ିଆ ଝିଅ ସେତିକି ଜାଣିଥିବେ । ଜାଣିଲେ ଆଶ୍ରୟମ୍ ହେବେ, ଭଗବତ ଗାତ୍ର ତାଙ୍କର ପୂରା ମୁଖୟ । ଓଡ଼ିଶା ଆସିଲେ ସିଏ ଆମ କଥା ଯେମିତି ବୁଝିଥାନ୍ତି, ଆମେମାନେ ଆମେରିକା ଗଲେ ଠିକ୍ ସେମିତି ଆମର ଆଦର କରିଥାନ୍ତି । ସତରେ ଜଣେ ବିଦେଶୀନ ଝିଅ ପାଖରୁ ଏମିତି ଆଚରଣ ଆଶା କରିବା ଦୁଃଖ ବିରଳ ହୋଇଗଲା । କେଣ ମୁଁ ମୋ ବୋଦା ମାତ୍ର ଖୁବର୍ଦ୍ଦି !'

-ଅମ୍ବିତା ମିଶ୍ର

**ଉପହାର, ଚକୋଲେଟ୍, ଖୁଆପିଆ ଓ ବୁଲାବୁଲିରେ
ଅଧିକାଂଶ ବଡ଼ଦିନ ପର୍ବପାଳନ କରୁଥିବାବେଳେ
ଆଉକିଛି ପ୍ଲାନରେ ଏହାର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ବି ଦେଖାଯାଏ
ସେଠାରେ ବି ବଡ଼ଦିନ ପର୍ବପାଳନ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଚିକିଏ
ନିଆରା ଭାବରେ...**

ପେପର ଲାଷ୍ଟନ୍ ପର୍ବ : ପିଲିପାଇନ୍ଡର ସାନ୍ ଫାର୍ନ୍ସିଷ୍ଟ୍ ସହରରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ଉପଲକ୍ଷେ
ବଡ଼ଦିନର ପୂର୍ବ ସନ୍ଧାରୁ ନିଆରା ପେପର ଲାଷ୍ଟନ୍ ପର୍ବ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏହି
ଆଲୋକମାଳାର ଉତ୍ସବ ପୃଥ୍ବୀର ସବୁ ପ୍ଲାନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଣ କରିଥାଏ । ଏହି
ପର୍ବର ମଜାମେବାକୁମଧ ବହୁଆତ୍ମଲୋକଙ୍କର ସ୍ଵାଅଛୁଟେ । ଏଥରେ ବିଭିନ୍ନ ଗାଁ ଓ ସହରର
ଲୋକେ ଦିରାଟକାଯି ପେପର ଲାଷ୍ଟନ୍ ତିଆରି ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଭାଗ ନେଇଥାନ୍ତି ।
ଲାଷ୍ଟନ୍ଗୁଡ଼ିକ ବଡ଼, ଗୋଲାକାର ବ୍ୟାପାଦ୍ର ବିଶିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ଏଥରେ ଜ୍ଞାପାନୀ
କଲାର ପେପର ଏବଂ ଆଲୋକ ପାଇଁ କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।
କିନ୍ତୁ ଗତବର୍ଷ ଠମିତର ଉଚ୍ଚତା ବିଶିଷ୍ଟ ରଜିନ୍ ଲେଲେକ୍ଟିକ ବଳବ ଦ୍ୱାରା କ୍ୟାଲିଡ଼ିଓଷ୍ଟୋପ୍
ଆକାରର ବିରାଟ ଲାଷ୍ଟନ୍ ଗୁଡ଼ିକ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣର କେନ୍ଦ୍ରବିଦ୍ୟୁ ସାଇଥୁଲା ।

ପ୍ଲୁଲେ ଗୋଟି : ୧୯୭୭ ସିହା ଠାରୁ ସିତ୍ତେନ୍, ଗାଭଲେ ଗ୍ରାମରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟମାସ
ନିଆରା ଉଚ୍ଚରେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ନିକଟସ୍ଥ ଦୂର୍ଘ ପାଖରେ ୧୩ମିଟରର
ଏକ ବଡ଼ ଛେନ୍ ଭଳି ପ୍ରତିକୃତି ତିଆରି କରି ତାହାକୁ ଜଳାଯାଏ । ପୂର୍ବ ଏହି
ପରମାପରାକୁ କିଛି ଲୋକ ବନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅଧିକ
ଲୋକ ଏହାକୁ ପାଥଦ କରୁଥିବାରୁ ଏବେ ଯାଏଁ ଏହାକୁ ପାଳନ କରାଯାଉଛି ।
ଏହାର ଆଲୋକ ଚର୍ଦ୍ଦିଗକୁ ଆଲୋକିତ କରିଥାଏ ଏବଂ ଶାତବିନରେ ଏହାର ଉପରୀତା
ଉପଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଲୋକ ଦୃଷ୍ଟି ହୁଏଥାନ୍ତି ।

କ୍ରାମସ୍ଥ : ଅଧା ଛେଲି ଓ ଅଧା ଦାନବ ବେଶ ହୋଇ କିଛି ଲୋକ ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କୁ ଉରେଇବା
ଓ ଖରାପ ଲୋକଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା – ଏ ହେଉଛି ଅଣ୍ଟିଆ ଶ୍ରୀଷ୍ଟମାସ କ୍ରାମସ୍ଥ ପର୍ବ । ଏହି
ପର୍ବ ଉତ୍ସେମର ପ୍ରଥମ ସପ୍ତହରୁ ହେଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏଥରେ ଲୋକମାନେ
ବିତ୍ତ ଭୂତ ପରି ବେଶ ହୋଇ ଚେନ୍ ଓ ବେଳେ ଶବ୍ଦ କରି ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କୁ ଉରେଇ ଥାନ୍ତି ।
ଖାସକରି ଦୁଷ୍ଟ ପିଲାଙ୍କୁ ଖୋଜି ସେମାନଙ୍କୁ ଭାବାଟି ।

ସାଷ୍ଟାଙ୍କ ବେଶ ପାଳନ : ଆଲସଲାଷ୍ଟରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ପାଇଁ ୧୩ ଦିନ ଧରି ୧୩ଜଣ
ବ୍ୟକ୍ତି ସାଷ୍ଟା ବେଶ ହୋଇ ରାତିରେ ଘରଯର ବୁଲି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଗିର୍ଦ୍ଦୟ, କବଳେଟ,
ଖେଳନା ଆଦି ବାଣ୍ଶି ଥାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କୁ ପ୍ଲୁଲେ ଲାତ କୁହାଯାଏ । ସେଠାକାର ପିଲାମାନେ
ମଧ୍ୟ ଘରର ଧରକା ପାଖରେ ସାଷ୍ଟା ପାଇଁ କୌତୁକିଆ ଉପହାର ଓ ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ନିଜର
ଏକ ହଳ ଜୋଡ଼ା ଉପହାର ଭାବେ ରଖୁଥାନ୍ତି । ସାଷ୍ଟା ବେଶ ହେବାପାଇଁ ଲୋକମାନେ
ଖୁବ୍ ଖୁସିରେ ଭାଗ ନେଇଥାନ୍ତି ।

ନ୍ୟାସନାଳ ଲାଇଟେନିଙ୍: ଆମେରିକାର ଔସିଙ୍ଗଟନର ହବୁକାଠାରେ ୧୯୭୫୦ରୁ
ଶ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ଉପଲକ୍ଷେ ୫ମିଟର ଉଚ୍ଚତାର ୯୮ ବଡ଼ ବଡ଼ ମୋନୋରା ଲ୍ୟାମ୍(ଟ୍ରିଶୁଲ
ପରି) ନାଥ ଦିନ ଓ ରାତି ଜାଲେ । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଓ ଆକର୍ଷଣୀୟ ।
ଏଠାରେ ଖାସ ବଢ଼ିନ ପାଇଁ ଏପରି ଲ୍ୟାମ୍ପର ବ୍ୟବପ୍ଲା କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି
ଲ୍ୟାମ୍ପ ଜଳିବା ପରେ ଏହାର ଚାରିପାଖରେ ଗାତ୍ର, ନାଟ ଓ ପିଲାମାନଙ୍କ କର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
ଆଯୋଜନ କରାଯାଏ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ପାଇଁ ଏଠାରେ ଟିକେଟ୍ ପ୍ରି କରାଯାଇଥାଏ ।
ଯେମିତି ସମସ୍ତେହି ପ୍ଲାନର ମଜା ନେଇ ପାରିବେ ।

ବଡ଼ଦିନ

ମିଆରା ପାଳନ

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ଶିକ୍ଷାବିତ୍, କବି, ଗାଁତ୍କା, ପ୍ରାବନ୍ଧିକ ତଥା ନାଟ୍ୟକାର ତ୍ରୁଟିନାଥ ପଙ୍କନାୟକ ନିଜ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହନ୍ତି...

ରୋଜଗାର ଟଙ୍କୋରେ ମୋ ଆମ୍ବିଶନ ହୋଇଥିଲା

ମୟାଗଢ଼ ଜିଲ୍ଲାର ଓଡ଼ଗ୍ଗେର ମୋ ଜହା ଖ୍ଲାମାୟ ରଘୁନାଥ ବିଦ୍ୟାପୀଠୀରୁ ଏକାଦଶ ପାସ କରିବା ପରେ ପୁରୀ ସଂସ୍କୃତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଡ଼ି ସେଠାରୁ ସଂସ୍କୃତରେ ପିଛି ସାରିଥିଲା । ସଂସ୍କୃତ ବ୍ୟତୀତ ହିମରେ ବିମ୍ବୁରାଷ୍ଟୁଭାଷା ରତ୍ନ ଏବଂ ସାହିତ୍ୟ ରତ୍ନ ପାଇଛି । ତା' ସହିତ ଭାରତୀୟ ତନ୍ତ୍ରଶାସ୍ତ୍ର (ହିମୀ ଭାଷାରେ) ଉପରେ ଥେରିସ୍ତ ଲେଖ୍ ୧୯୫୪ରେ ଡକ୍ଟର ହାସଳ କରିଛି । ସେଥିପାଇଁ ମୋର ଶିକ୍ଷକତା ଜୀବନ ଏଇ ହିମରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ମିଆଲିଟ କାଳିଆୟାଇଟିଚ୍‌ର ଏସ୍.ଏସ୍.କେ । ବିଦ୍ୟାପୀଠୀରେ ୧୯୮୮ରେ ହିମା ଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ଯୋଗଦେଇ ସେହିଠାରୁ ହିମରୁ ୧୦୦୯ରେ ଚାକିରୁ ଅବସର ନେଇଥିଲା । ତେବେ ଚାକିର ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ ହେବାର ବିଷୁ ପୂର୍ବରୁ ଅର୍ଥାତ ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼ିଲାବେଳେ 'ପାର୍ବତୀ ତପସ୍ୟା' ନାମରେ ମୋର ଏକ କାବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଆଉ ଏହାକୁ ଯିଏ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ସିଏ ଖୁସି ହୋଇ ମୋତେ ସେତେବେଳେ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲେ । କହିବାକୁ ମଳେ ସେଇଶ ହିଁ ଥିଲା ମୋ ଜୀବନର ପ୍ରୁଥମ ରୋଜଗାର । ସେହି ଟଙ୍କାଟି ମୋର

ସଂସ୍କୃତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଆତିଶୀଳ ନେବାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା । ତେବେ ଏହି ଲେଖାଲେଖ୍ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ମୋ ବୋଉଠାରୁ ପାଇଥିଲା । ସପ୍ତମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼ିଲା ବେଳେ ପ୍ରଥମେ କବିତା ଲେଖିଲା । କ୍ରମେ ଗପ, ପ୍ରବନ୍ଧ, ଉପନ୍ୟାସ, ନାଟକ, କାବ୍ୟ ତଥା ବିଧି ଲେଖାମାନ ଲେଖିବା ଆରମ୍ଭ କଲି । ଯା' ଭିତରେ ମୋର ଅନେକ ଗପ, କବିତା ଓ ପ୍ରବନ୍ଧ ବିଭିନ୍ନ ଖବରକାଗଜ ତଥା ପତ୍ରପତ୍ରକାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲାରିଲାଣି । ତା'ଛତା କାବ୍ୟ, କବିତା, ଗପ, ପ୍ରବନ୍ଧ, ଉପନ୍ୟାସ, ନାଟକ, ବାପୁଶାସ୍ତ୍ର, ପୁରାଣଶାସ୍ତ୍ର, ରୋଗର ଘରୋଇ ଉପଚାର ତଥା ବିଶ୍ଵିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିହଙ୍କ ଉପରେ ଆଧାର କରି ପ୍ରାୟ ୧୫୦୦ ରୁ ଉର୍ଧ୍ଵ ପୁସ୍ତକ ବି ମୋର ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଲାରିଲାଣି । ମୋର ପ୍ରକାଶିତ କେତେଟି ପ୍ରମୁଖ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି: 'ବ୍ୟାପ୍ର ସୁଦରୀର ଅଭିସାର, ଶହେଟ ରାତି ଶହେଟ ପ୍ରୀତି, ତନ୍ଦକାତା, ଦସ୍ତ ଗୋଲାପର କଥା, କାଳିଦାସ ଗ୍ରବ୍ଲାବଲୀ, କବିମୂର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରବ୍ଲାବଲୀ, ଯମୁଣୀ ଗ୍ରବ୍ଲାବଲୀ, ରାଧାନାଥ ଗ୍ରବ୍ଲାବଲୀ, ଦାନକୃଷ୍ଣ ପଦ୍ମାବଲୀ, ବାପୁଶାସ୍ତ୍ର, ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତରେ ଦେବୀ ଓ ଦେବତା

ମହିମା, ଭାରତୀୟ ପୁରାଣ କଥା, ପୁରାଣ ତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର, ଖଢାପୁର୍ବା, ରୂପାଶ, ତୁଳସୀ, ବୃଦ୍ଧଶାସ୍ତ୍ର ଗୀତା, ଔଷଧାୟ ବୃକ୍ଷଲତା, ଆମ ଶରୀରର ରୋଗ, ସରଳ ଯୋଗରୁ ରୋଗ ମୁକ୍ତ, ମହାକବି ମହର୍ଷ ବାଲ୍ମୀକି, ମହାକବି ବ୍ୟାସଦେବ, ଅମ୍ବାନ ପ୍ରତିଭା ରାଜବ ବାନୀ ଜଞ୍ଜାଦି ଅନ୍ୟତମା । ସେହିପରି ଓଡ଼ିଶାର ଲୋକପ୍ରିୟ 'ପୁରାଣ ପ୍ରତିକା'ର ମୁଁ ହେଉଛି ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା । ଏପରିକି ଦାର୍ଢ ମାତ୍ର ବର୍ଷ ଧରି ଏହି ପତ୍ରକାର ମୁଁ ସମ୍ମାଦନା ଦୀର୍ଘ ମଧ୍ୟ ଭୁଲାଇଛି । ତେବେ ଏକି କହିବି ଏହି ଲେଖାଲେଖ୍ ଧାରା ମୋତେ ସମାଜରେ ଏକ ପରିଚିତ ଦେଇଛି, ତେଣୁ ନିଷ୍ଠା ମେଲାଇଛି ଜିଲ୍ଲାଧାର ଯାଏ ମୋର କଳମ ତାଳନାରୁ କେବେ ବି ବନ୍ଦ କରିବ ନାହିଁ । ବର୍ଜମାନ ମୁଁ ନିଆଲିରେ ବସବାସ କରୁଛି । ଆଉ ସୋଠାରେ ମୋର ଏକ ପାଠାଗାର ରହିଛି, ଯେଉଁରୁ ଗେଷଣା ନିମନ୍ତେ ସାଠ ସଙ୍ଗାରରୁ ଅଧିକ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ ମୁସ୍ତକ ଅଛି । ପୁରସ୍ତ ସମ୍ମାଦନ ଏହି ପାଠାଗାରରେ ହୁଁ କଟିଥାଏ ।

-ଅନ୍ତିମ

ପ୍ରେମ ଗଣିତ, ସହଜେ ମିଳେନି ପନର ମିତ

ପ୍ରଶ୍ନ- ଜଣେ ଝିଆନ୍ତୁ ମୁଁ ଭଲ ପାଇ ବସିଛି । ହେଲେ ମୁଁ ଶୁଣୁଛି ସେ ମୋତେ ଆନ୍ତରିକଭାବେ ଭଲ ପାଉନାହିଁ । କ'ଣ କରିବି ?
-ନରେନ୍ଦ୍ର ରାଉତ,
ବଲାଙ୍ଗୀ

ଉତ୍ତର: ଯେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ମନକୁ ପ୍ରେମର ନିଶ୍ଚ ଘାରିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ଆଗପନ୍ନ କିବାର ନ କରି ଜଣନକୁ ପ୍ରେମ କରିବିଲୁଛନ୍ତି । ସବି ପ୍ରେମର ଅସଲି ପର୍ମାଣା ଆପ୍ଲାଏ କରିଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ଆଜି ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନ ଆପଣଙ୍କ ମନରେ ଉଛି ମାରି ନ ଥାନ୍ତା । କଥା କ'ଣ କି-'ସହଜେ ମିଳେନି ମନର ମିତ, ବଢ଼ ଜଟିଲ ଏ ପ୍ରେମ ଗଣିତ' । ଏକିକିକାହାକୁ ମନର ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ପାଣିଯାଗ ଏବଂ ପରିଚିତିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜର୍ମା କରନ୍ତୁ ତା'ପରେ ଆଗକୁ ପାଦ ବଢ଼ାନ୍ତା ।

ପ୍ରଶ୍ନ- 'ଆଜ ଲଭ୍ ଯୁ' କହିଦେଲେ କ'ଣ ପ୍ରେମ ହୋଇଯାଏ । ଏପରି ଧାରଣା କେତେବେଳେ ଠିକ ?
-ଅମରେନ୍ଦ୍ର ସାହୁ, ପୁରୀ

ଉତ୍ତର: ଜଣେ ସୁନ୍ଦର ମନକୁ ଜଣିବାରୁ ସବୁବେଳେ ମରାଜ କାହାର ସହ ସମ୍ମାନ ଆଖୁକି । 'ଆଜ ଲଭ୍ ଯୁ' କହିଦେଲେ ଯେ ଜଣେ ଝିଆ ପରିଯିବ ଆଉ ନିଜ ପ୍ରେମ ମିଶନ ସକଳେସ ହେବ ସେପରି ଭାବିବା ଭୂଲ । ପ୍ରଥମେ ସେହି ଝିଆର ମନର ପରିଭାଷାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପଡ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ । ତରବର ହେଲେ ସବୁକିଛି ଓଳଟ ପାଳଟ ହୋଇଯାଇପାରେ । ବେଳକାଳ ଦେଖ ଏମିତି ପ୍ରପୋକ କରନ୍ତୁ ଯେମିତି ବହି ଏକାଥରେ ପିର ହୋଇଯିବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ- ପ୍ରେମ କଲେ କାହାକୁ ସଫଳତା ମିଳୁଛି, ହେଲେ ମୁଁ କେବଳ ଧୋକାର ସାମନା କରୁଛି । ଏମିତି କାହିଁ ହେଉଛି ?
-ବିକାଶ କୁମାର, ଯାଇପୁର

ଉତ୍ତର: କେବଳ ଭାବିଲେ କି କହିଦେଲେ ଯେ ପ୍ରେମରେ ସଫଳତା ମିଳିବ-ଏପରି ମାନସିକତାରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖନ୍ତୁ । କାରଣ ପ୍ରେମର ନିଶ୍ଚ ଥରେ ଘାରିଲେ ଏହି ରାଯାରେ ଖାଲକିପି ଜଣାପଦିନ ଥାଏ । ଯେଉଁ ଝିଆପ୍ରପୋକ କରୁଛନ୍ତି ତାହାର ମତିଗତି କ'ଣ ରହିଛନ୍ତି ତାହା କେବେ ଶୁଣି କରିଛନ୍ତି ? ବୋଧନ୍ତୁ ଏହା ନାହିଁ । ନ ହେଲେ ଏମିତି ପ୍ରେମରେ ସବୁବେଳେ ଧୋକାର ସ୍ଵାଦ ଚାହୁଁ ନ ଥାନ୍ତା । ତେଣୁ ତରବର ନ ହୋଇ ଥିଲୁ ମିଜାଏରେ ଆଗାହୁ । ଦେଖନ୍ତାହୁ ପ୍ରେମ ତାର ମାରନ୍ତୁ ଯେମିତି ବିଭାବ ହେବେ । ଦେଖନ୍ତାହୁ ପ୍ରେମରେ ସଫଳ ହେବେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ- ଅନେକ ଚେଷ୍ଟା କଲିଛି । ହେଲେ ମୋତେ ମନକାଶ ପ୍ରେମିକାଟିଏ ମିଳିଲେ ନାହିଁ ? ମୋତେ କିଛି ଉପାୟ ବତାଇବେ କି ?
-ସୁଦାମ କୁମାର, ବରଗତ

ଉତ୍ତର: ଜଣେ ଝିଆନ୍ତୁ ଆଖୁକି ପ୍ରପୋକ କରିବା ଆଉ ଏଥରେ ସଫଳ ହେବାର ଯେଉଁ ନିଶ୍ଚ ଆପଣଙ୍କ ଘାରିବି ପ୍ରଥମେ ସେପରି ମାନସିକତାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ । ବୋଧନ୍ତୁ ସେଥିପାଇଁ ଯାହାକୁ ପ୍ରପୋକ କରୁଛନ୍ତି ସେ ମୁଁ ମୋତି ଗଲିଯାଉଛି । ସବୁବେଳେ ପ୍ରେମର ଅସଲ ଫଳମୂଳୀଆ ଆପ୍ଲାଏ କରନ୍ତୁ । ବୁଦ୍ଧ ଖାତାର ନିଜର ମନ ରାଜରେ ପରମାନେଶ୍ଵର ଘର କରି ରହିପାରୁଥିବା ପ୍ରେମିକାଟିଏ ପାଇବାକୁ ବାହାର ପଢ଼ିବା ପଥରେ ଯେବେ ଯେବେଳେ ସମୟରେ ଆପଣଙ୍କ ମନର ମାନସା ଆପଣଙ୍କ ମିଳିଯାଇପାରେ ।

କାଟ କାନ୍ଦ

କାଟ କାନ୍ଦର ଏପାଖରେ ଖରା
ସେ ପାଖରେ କିଛି ଛାଇ
ଆର ପଟେ ଥାଏ ଅମୃତର ହର
ଏ'ପାଖରେ ମଳା ନଈ ।

ଗୋଟେ ପଟେ ଥାଏ ବହଳ ଅନ୍ଧାର
ଆରପଟେ ଜନ୍ମ ରାତି
ଏପାଖର ରାସ୍ତା ସେପାଖକୁ ମନା
ଅନଳେ ସିଂହର ଛାତି ।

-ରାଜୀବ ଗୋପାଳ ସ୍ଵାର୍ଗ

ମାତୃକୁଟାର, କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର,
ମେରାମଣ୍ଡଳୀ, ତେଜାନାଳ
ମୋ-୭୭୪୮୮୪୪୩

ହଜପ

-ମନୋଜ କୁମାର ବେହେରା

ଆହୁ..ଆହୁ..ତୁ ଏ କ'ଣ କରୁଛୁ ମା' ? ଛି...ଛାତ ତାକୁ..କେତେ ଖରାପ କଥା..ତତେ କେତେ ଥର କହିଛି ମୁଁ କି ବାସି ଖାଇବା ଦେହ ପାଇଁ ଠିକ୍ ଦୁହେଁ ବୋଲି । ଆଉ ତୁ ତାକୁ ଖାଇଛୁ । ଦେହ ଖରାପ ହେଲୁଯିବ ଯେ ! ରଖୁ ଦେ ସେ ଗୁଲୁଗୁଲାକୁ ସେଇ ଚିନାରେ । ମିନ୍ଦୁ କଷ୍ଟିଲା ନିଜ ଝିଅକୁ ।

“ରଖୁ ଦେବି..ହେଲେ କାହିଁକି ? ତା’ଛତା ଦୁମେ ଏଇ ଗୁଲୁଗୁଲାକୁ କରିବ କ'ଣ ମମି ?”

“ଆରେ..କୁନି ଯେତେବେଳେ ଘର କାମ କରିବାରି ତା’ ଘରକୁ ଯିବ ସେତେବେଳେ ତାକୁ ଦେବି । ତା’ ପିଲାମାନେ ଖାଇଦେବେ ।”

“ମମି..କୁନି ମାଉସାଙ୍କୁ ଦୁମେ ଏଇ ଗୁଲୁଗୁଲା ଦେବ ! ତାଙ୍କ ଛୁଆମାନେ ଯାକୁ ଖାଇଲେ ତାଙ୍କ ଦେହ ଖରାପ ହେଲ ଯିବନି ?”

“ଆରେ ସେ ସବୁ କଥାରେ ତୁ କାହିଁକି ମୁଣ୍ଡ ଖେଳିଛୁ କହିଲୁ ? ତା’ଛତା ଗରିବଙ୍କର ପିଲାଙ୍କ ପେଟରେ ସବୁ କିଛି ହଜମ ହେଲୁଯାଏ ସହଜରେ । ତୁ ଜାଣିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପଥରକୁ ମଧ୍ୟ ଖାଇ ହଜମ କରିଦେବେ ।”

ଅନ୍ତରୁ ରୁଘ୍ନ ହୋଇଗଲା ମମିଙ୍କ କଥାରେ । ତା’ମୁଣ୍ଡକୁ କିଛି ଉଭର କୁଣ୍ଡ ନ ଥିଲା । ତାକୁ ରୁଘ୍ନ ରହିବା ଦେଖୁ ମିନ୍ଦୁ ପରାରିଲା, “ଆରେ ରୁଘ୍ନ ହେଲଗଲୁ ଯେ, କ'ଣ କିଛି କହୁନ୍ତୁ ? କ'ଣ ପାଟିରେ ତାଲା ପଢ଼ିଗଲା ନା କ'ଣ ? ବେତ୍ରୁମରୁ ଥାଇ ପଚାରିଲା ମିନ୍ଦୁ ।”

ହାତକୁ ପୋଛି ପୋଛି କୁନି ପଣି ଆସିଲା ରୂପ ଭିତରକୁ ଆଉ କହିଲା, “ନାହିଁ ମା’..ଅନ୍ତରୁ ମା’ତ ବାହାରକୁ ଚାଲି ଗଲେଣି କେତେବେଳୁ...ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ କଥା ଶୁଣୁଥିଲି । ଘରର କାମ ସରିଗଲାଣି ମା’ । ଏବେ ମୋତେ ରାତିର ବଳିଥବା ଗୁଲୁଗୁଲା ଦେଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ମୋ ପିଲାମାନେ ତାକୁ ଖାଇଦେବେ ମୁସିରେ । କାହିଁକି ନା ଆମେ ଗରିବ ନା...ତେଣୁ ଆମେ ସହଜରେ ପଥରକୁ ବି ହଜମ କରିଦେଇ ପାରିବୁ । ଆଉ ଲାଏ ତ ସାମାନ୍ୟ ବାସି ଗୁଲୁଗୁଲା...!!”

କୁନିର କଥା ଶୁଣି ନିରୁତ୍ତର ହେଲଗଲା ମିନ୍ଦୁ । ସେ କ'ଣ କହିବ କୁନିକୁ ବୁଝିପାରୁ ନ ଥିଲା...!!

-୨୧୭, ଯୁନିଟ-୯(ପ୍ଲଟ)
ବାୟାବାବା ମଠ ଲେନ୍, ଫୋନ୍-୭୯୭୮୮୭୧୦୧୧

ମାଟି

- ନାରାୟଣ ସାହୁ
ମାଟି ଉପରେ ଠିଆ ହେଲ ବି
ତା’ ଠାରୁ ଅନେକ ଦୂରରେ ମୁଁ
ପଥରର କଣା ତିନ୍ଦ
ପାଦର ଅସହ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଣା
କ୍ଷତ ଖାନେ ଭଣ ଭଣ ମାଛି !

ତା’ ପିଠିରେ ଲାଭ ହେଲ
ଘୋଡ଼ା ଖେଳ, ହାତା ଖେଳ
କେତେ ଯେ ଖେଳିଛି,
ପଢ଼ିଛି, ଘୁଣୁରିଛି, ଦରାଣିଛି
ଶେଷରେ ଦୋହିରି ଗୋଟେ
ରାଜକୁମାର ଭଳି
ମାଟିର ଅଗଣ୍ୟ ରାଜପ୍ରାସାଦ
ଭାବି ।

ମାଟି କି ଯେ କଥା କୁହେ ?
ମାଟିର କାନ ଅଛି
ଶୁଣିପାରେ ନବରୂଞ୍ଜରଙ୍କ ସର !
ଆଖ ଅଛି,
ଦେଖିପାରେ ବସନ୍ତ ରତ୍ନର କଥାଙ୍କ
ଶିର
ଖିଦିବା ହିଁ ଏକ ହିଁ ଧର୍ମ ପା’ର !

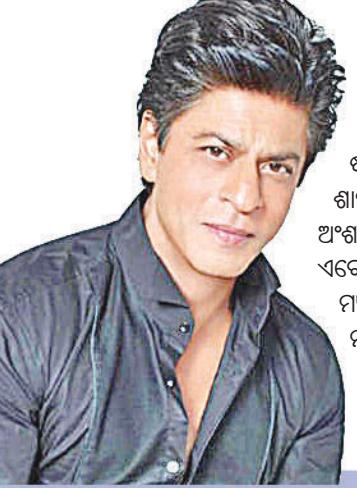
ତାକୁ ଆକାଶ ଲୋତା
ମୋତେ ତା’ ନ ଥିବା ପଣ !
ତାକୁ ଅସରାଏ ବର୍ଷା ଲୋତା
ଆଉ ମୋର ଜଳ୍ଲ
ଭୋଗିବାକୁ ଏକ ଶୁଣି ମହୁତ୍ତିମି
ଧାରେ ଧାରେ କଣ୍ଠା ଯା’ର ବସେ ।

ତା’ ଲଶାରାରେ ଉଠ ବସ ହୁଅନ୍ତି
ନଈ, ନାଳ, ହୃଦ ଆଉ ଶୁଣ
ପାରାବାର,
ହିଁ,
ଲୋଟାଏ ପାଣି ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ମୋତେ
ଦେହ ମନ ଶୁଣି ହେବା ପାଇଁ ।

ହାତରେ ଧରିଥିବା ପକ୍ଷାଟିବି
ଉଡ଼ିଯାଉଛି ଆକାଶକୁ,
କେତେ ସନ୍ଧି, ଶୃଦ୍ଧ୍ୟନ୍ତି ସେ ଜାଣେ
ଦେଖ !
ମାଟି ତ ଦୁଇ !!

ଇତ୍ୟାପରିବାର, ଆପଣଙ୍କ ମୁଁ
ମନୁଷ୍ୟ ରାଜା !
ଏ ମନ ହିଁ ପ୍ରଜା ମୋର
ମାଟି ମୋର ରାଜା ।

-ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ, ଯାଜପ୍ରତି
ମୋ-୭୭୦୮୦୧୫୦୨୧

ଫୁଲବଳ ପ୍ରିୟ ଶାହରୁଖ

ନବେ ଦଶକର କଥା । ସେତେବେଳେ ଖେଳାଳି ଏବଂ ବଳିଉଡ଼ି
ଷ୍ଟାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବନ୍ଧୁଦ୍ୱାରା ପୁଚ୍ଛବଳ ମ୍ୟାଟ ଖେଳାଯାଉଥାଏ ।
ଶାହୁମଣି, କପିଳ ଦେବ, ଦୀପକ ତିଜେରି, ସୋହେଲ ଖୀଁ ଏଥରେ
ଶଶ ଗ୍ରୁହଣ କରିଥିଲେ । ମ୍ୟାଟ ସମୟରେ ଏକ ମଜାଦାର ଘଟଣାକୁ
ବେ ମନେ ପକାନ୍ତି ଫୁଚ୍ଛବଳ ପ୍ରିୟ ଶାହୁମଣି । ସେ କହନ୍ତି, ‘ଏହି
ମ୍ୟାର ସମୟରେ କପିଳ ବଲ ସହ ଆମ ଗୋଲପୋଷ୍ଟ ଆଡ଼ିକୁ
ମାତ୍ର ଆସୁଥାଆନ୍ତି । ଏହା ଦେଖ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠତ କରିବାକୁ
ଚେଷ୍ଟା କଲି । ଏପରି କି ତାଙ୍କଠାରୁ ବଲ ଛତାଇବା
ସମୟରେ ମୁଁ ପଡ଼ିଗଲି ଆଉ ମୋ ଗୋଡ଼ରେ ବଲ
ବାଞ୍ଜି ଲାଇନ ବାହାରକୁ ଚାଲିଗଲା ।’

ଏଇବାଜ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରିୟଙ୍କୀ

ଦେଶରେ ସିନା ଯର ସଂଥାର କଲେ, ହେଲେ ବଳିଉଡ଼ି
ମାହୁତ୍ ଭୁଲି ପାରୁନାହାନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ହଳିଉଡ଼ି ସହ
ତିତ ଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ହିନ୍ଦୀ ସିନେମାରେ ଅପର
ଲିଖିଲା । ହେଲେ କେତେକ କାରଣରୁ ସେ ସେମୁଢ଼ିକୁ
ଅତେଜତ୍ତା କରିଥିଲେ । ହେଲେ ଏବେ କୁଆଡ଼େ ସେ
ଧୂରି ଥରେ ବଳିଉଡ଼ି ମୁହଁ ହେବାକୁ ଚିତ୍ତା କରୁଛନ୍ତି । ହଁ,
ସ ହେଲେ ପ୍ରୟଙ୍କା ଗୋପା । ଏ ମେଇ ସେ କହନ୍ତି,
ମୁଁ ହଳିଉଡ଼ିରେ ଅଭିନୟ କରୁଛି ଏକଥା ସତ, ହେଲେ
ଲିଉଡ଼ିନ୍ତି କଦାପି ଭୁଲିପାରିବ ନାହିଁ । ପୂର୍ବରୁ ମୋ

ପାଖରେ ସମୟ ନ ଥୁଲା । ହେଲେ ଏବେ ଅପର
ମିଳିଲେ ଡେର ପାଇଁ କିଛି ସମସ୍ୟା ହେବନାହିଁ । ଯାହା
ହେଲେ ବି ମୋ ପ୍ରଶଂସକଙ୍କ ମନ ମୁଁ ଭାଙ୍ଗିପାରିବ
ନାହିଁ । ଏହାବ୍ୟତୀତ ମୋର ନିଜସ୍ଵ ପ୍ରତିଷ୍ଠନ ହାତର
ରହିଛି । ଦୁଆ ସିନେମାର୍ଥୀ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ
ଯୋଜନା କରୁଛି । ସମୟ ଆସିଲେ ଏନେଇ ବିଦୃବନ୍ଧ
ଘୋଷଣା ‘କର୍ତ୍ତବୀ’ ତେବେ ବଳିଉଡ଼ିରେ ପ୍ରୟଙ୍କା
କେବେ ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଲନ୍ଧନ ଆରମ୍ଭ କରୁଛନ୍ତି
ତାହା ଆଗାମୀ ସମୟ ହିଁ କହିବ ।

ଆପେକ୍ଷାର ମାତ୍ର

ମେ ବିଜ୍ଞାପନ ଆଉ ତା'ପରେ ଉଚ୍ଛିତ ଆଳବମ୍।
ଏ ତାଙ୍କର ଆଖୁ ବଡ଼ ପରଦା ଉପରେ । କଥା କେବଳ
କିମ୍ବରେ ସାମିତ ହୋଇ ରହିନାହିଁ । ପ୍ରୟୋଜନ ରମେଶ
କୁ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ରାଜୀବ ମହାନ୍ତି ଏବଂ ଦିଲାଯ ପଣ୍ଡା
ର ଆଗମୀ ଫିଲ୍ମରେ ତାଙ୍କୁ ସାଇନ୍ କରାଇବାର
ଜନା ରହିଛି । ସେ ହେଲେ ମେହେର ମହାନ୍ତି ଓରଫ୍
ଟା । ଖୋର୍ଦ୍ଧରେ ଜିନ୍ତା ଏହି ନବାଗତା ନିଜ ସମ୍ପର୍କରେ
ଛି, ‘ଅଭିନୟ ପ୍ରତି ମୋର ପିଲାଟି ଦିନରୁ ଆଗ୍ରହ
। ଶିକ୍ଷା ଶେଷ ହେବା ପରେ ମୋତେ କେତୋଟି
ପନରେ କାମ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା । ତା’ସହ

ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୪ଟି ଆଲବମ୍‌ରେ ଅଭିନୟ କରିଥାଇଛି ।
ତେଣୁ ଜ୍ୟାମେରା ସାମନ୍ଦା କରିବା ମୋ ପାଇଁ ନୂଆ ଝୁରେଁ ।
କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ପରଦାରେ ମୁଖ୍ୟ ନାନ୍ଦିକା ଭାବରେ ଆଙ୍କ୍ଷ କରିବା
ସହଜ ନୁହେଁ । ଥଥାପି ମୋର ନିଜ ଉପରେ ଭରସା ରହିଛି ।
ଏବେ ମୋ ହାତରେ ୨-୩ଟି ଅଧର ରହିଛି ଏବଂ ଏ
ନେଇ କଥାରୀରୀ ଗଲିଛି । ପ୍ରାୟ ୧୪-୨୦ଦିନ ଭିତରେ ଏ
ସମ୍ପର୍କରେ ଫାଇଲାଳ ହେବ । କେବଳ ଗୋଟିଏ ଭୁଲିକାରେ
ମୁଁ ବାକି ହୋଇ ରହିବାକୁ ଗାହେନ୍ମା ।' ତେବେ ମେହେର
କେବେ ତାଙ୍କର ବଡ଼ ପରଦା କ୍ୟାରିଯର ଆରମ୍ଭ କରୁଛନ୍ତି
ତାହା ଆଗରୁ ଜଣାପଢ଼ିବ ।

ଓଲି ସମୟ ଆସିଛି

ଭୂମିକାଙ୍କ ଖୁସି କହିଲେ ନ ସରେ । କାହିଁକି ଜାଣନ୍ତି ?
ଏବେ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଅଫର ପରେ ଅଫର । ଦେଖୁନାହାନ୍ତି
ଗୋଟିଏ ସିନେମାର ଶୁଟିଂ ଶେଷ ହେଉ ହେଉ ଆଉ ଏକ
ସିନେମାର ଶୁଟିଂ ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ତା' ସହ
ସେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଯାଉଥିବା ନୂଆ ସିନେମାର
ଶ୍ରୀଯୁ ପୁଜା ମଧ୍ୟ ନିକଟରେ ଶେଷ ହୋଇଛି ।
ତପନ ଦାସଙ୍କ ପ୍ରଯୋଜିତ ଏବଂ ରାଜେନ୍ଦ୍ର
ମହଞ୍ଚଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ସ୍ଵପ୍ନେ ଥ୍ୟାଲର
'ଚନ୍ଦ୍ରଦାନା'ରେ ତାଙ୍କୁ ମିଳିଛି ମନଲାଖୀ
ଭୂମିକା । ଏଥୁରେ ତାଙ୍କର ନାୟକ
ସାଜିଛନ୍ତି ରାଜ ରାଜେଶ ।

ଏହାବ୍ୟତୀତ ରମେଶ
ବାରିକଙ୍କ ପ୍ରୟୋଜନାରେ
ତେଥା ଓଳିଉଦ୍ଧର ରମିକ ମାନ୍ଦର
ଭାବରେ ପରିଚିତ ସଞ୍ଚାଯ ନାୟକଙ୍କ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର ପ୍ରେମ କାହାଣୀକୁ ଆଧାର କରି
ପ୍ରୟୁଷ ହୋଇଥିବା ସିନେମା ‘ଆଉ ଗୋଟେ ଲଭ ଷ୍ଟୋର’ ର ଶୁତ୍ର ନିକଟରେ
ଶକ୍ତି ହୋଇଛି । ଡବିଂ ଗାଲିଥିବା ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ଭୂମିକାଙ୍କ ଅପୋକିତରେ
ଅଛନ୍ତି ଜ୍ଞ୍ୟାତି ନାୟକ । ଦେବଜ୍ୟୋତି ପାତ୍ର (ବାପୁ)ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ
ଏବଂ ଶିବିର କମାର-ବିଭାଗଙ୍କ ପ୍ରୟୋଜନାରେ ନିର୍ମିତ

A close-up portrait of a young woman with dark hair and red lips, looking slightly to her left with a thoughtful expression. She is wearing a blue top. The background is blurred.

୪୩

କୁଣ୍ଡଳୀ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ

ଟୁନା କେପ ଏବେ ନିର୍ମାଣାଧାନ ଦୂଆ ସିନେମା
ର ବୁଥ'ର ଶୁଟିରେ ବ୍ୟପ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ନିକଟରେ ଏହାର
ସମୟରେ ଏପରି ଏକ ଘରଣା ପଢିଥିଲା, ଯାହା ଏବେ
କେତ୍ରବିହୁ ସାଜିଛି । ଏକଦା ଏହି ପିଲ୍ଲାର କିଛି ଶର୍ତ୍ତ
ପରେ ତାଙ୍କୁ କଷ୍ଟ୍ୟାମ ଚେଞ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ହେଲେ
କଷ୍ଟ୍ୟମ ଖୋଲିଲା ବେଳକୁ ତାହା ମିଳି ନ ଥିଲା । କ'ଣ
ଯିବ ? ଅସଳ କଥା ହେଲା ଖୋଜାପଡ଼ିଥିବା କଷ୍ଟ୍ୟମଟି
ଚଲରେ ରହିଯାଇଥିଲା । ପୁଣି ହୋଇଲେଟି ଶୁଟ୍ଟି
ନିକଟରୁ ପାଖାପାଖୁ ୨୦ କି.ମି. ଦୂରରେ । ଶେଷକୁ
ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଲେରୁ କଷ୍ଟ୍ୟମ ଆଣିବାକୁ ଜଣେ
ବୟକ୍ତ ପଠାୟାଇଥିଲା । ହେଲେ
କୁ ଆଣି ପିନ୍ଧି ଶର୍ତ୍ତ
ବେଳକୁ ଫୁଲିବୁ
ପାଖୁ ତିନି ଘଣ୍ଟା
ଏକା କରିବାକୁ
ଥିଲା । ଏ ନେଇ
ଟୁନା କହନ୍ତି,
୧୬ ଟି ବେଳେ

ପ୍ରକାଶ

ପଡ଼ାଇବେ ଶୁଣି

କପୁର ଏଣିକି ପାଠ ପଡ଼ାଇବେ । ଏ ନେଇ ସେ
କୁ ମାନସିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାରିଲେଣି ।
ହେବେ କେହି ହୃଦୟ ଭାବୁଥିବେ ଯେ ଶ୍ରଦ୍ଧା କ'ଣ
ନମ୍ବକୁ ଗୁଡ଼ାଯା କହି ଶିକ୍ଷକତା ଲାଜନକୁ
ପାଶେଇ ନେଲେ ? ଅସଳ କଥା ସେଇଆ
ହାଁ । ନିକଟରେ ସେ ଏକ ନୂଆ ସିନେମା ସାଇନ୍
ଛନ୍ତି, ଯାହାର ଟାଙ୍କଲ୍ ଫାଇନାଲ ହୋଇନାହିଁ ।
ପିଲ୍ଲଟି ଜଣେ ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀଙ୍କ ଜୀବନୀକୁ ନେଇ
ତ ହେବ ଏବଂ ସେହି ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ
ବେ ଶ୍ରଦ୍ଧା । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ କହନ୍ତି, ‘ଏପରି
କା ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ପରେ ପ୍ରଥମେ ମୁଁ
କୁ ମାନସିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିନେଇଥିଲା ।
ପଢ଼ାଇବା ସମୟରେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ
କେଉଁ ଦିବ ପ୍ରତି ଅଧ୍ୟକ ଧାନ ଦେବା ଦରକାର
। ଶିଖିବା । ଏ ନେଇ ଏକ ସ୍କୁଲର ଜଣେ
ଯତ୍ରୀଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କରିଛି । ଏଭଳି
କାକୁ ଭୁଲାଇ ପାରିବି ବୋଲି ମୋର ବିଶ୍ଵାସ
ଛାଇଛା ।’ ହେଲେ ଏହି ସିନେମାରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାଙ୍କ
ପାଇରିବରେ ନାୟକ କିଏ ହେବେ ତାହା
ଭାବିତାରେ ପିଲ୍ଲଟି ଖୋରକୁ
ଯିବ ବୋଲି ପ୍ରୟୋଜନା
ସଂଖ୍ୟା ପକ୍ଷର ସ୍ଵଚନା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

પ્રજ્ઞદ પ્રસ્તાવ

નિાખા પ્રસ્તાવનું નેલ ઉપયોગના
કરાયાયથી અનેક પ્રજ્ઞદ પ્રસ્તાવ,
યાહા પાઠકાય આદૃતી એવ પાછથીલા
અનેક ભલ પાછબા। વેમિટ કિછી પ્રજ્ઞદ
પ્રસ્તાવ સપર્કર્ણરે...

બઢિચાલિછી ઉહુણીા ગણાગાલિછી દિના બાબુ આઉ માત્ર દિન કેળગાર
અપેક્ષા। આયીયિબ નુથી એક બર્ષ, નુથી સામ્યાબનાકુ નેલ... એવે સમય
પૂરુણા દિન ર સૃદ્ધિ યાંચીબારા એચીંનિક નીલ પૂરુણા કથા
મને પકાજબાબેલે આમે બિ ઓલગાર દેખ્શનેબા છુટ્ટિદિનર
પૂરુણા પર્દ્દાસ્થુ..

સુટિરે... 9090

નુરબાર પરે-જાબનકુ બાજી લગાઇ અનેકે
બિપદેર પઢ્ઠિથુબા લોકલું મરણ મુહુરુ ગાણી આણતી।
સેથુપાંચ અનેકલું મિલે યાહાયિકા પૂરબાર। તેબે
પરબર્થ સમયને એહી પિલાણું કિંચી મુયોગ મિલે કિ ના, તાકુ
નેલ થીલા એહી પ્રજ્ઞદ પ્રસ્તાવ।

શિક્ષા પાંચ ત્યાગ- આમ મહાભાગાય સંસ્કૃતિર ગુરુણું જિશ્વાર
અબા જિશ્વારઙું બઢી આસન દિબાયાખાદા। આજિર સમાજને બિ
કેઢેજણ ગુરુણું ત્યાગ અત્યુલનાય। વેસ્ટ્રિઝલી કેઢેજણ ગુરુણું
કથા થીલા એહી પ્રજ્ઞદ પ્રસ્તાવ।

ઓઢિશાર લોકબાદ્ય- ઓઢિશાર વિતીન અંશીકર ગાં ગસ્ફલિર ર રસ્સી
સ્વતન્ત્ર લોકબાદ્ય। યાહાર ઉપરી આઉ બજેઝબાકુ નેલ રહ્યેલ
અનેક કથા આઉ કાહાણા।

કરિથુલે પ્રાય ૪૦ મિલિયન। આઉ એહા
કબળું સેતેબેલે ભારત બિ બાદ પઢી
ન થીલા।

દુહેં દુહેંક પાર્સ- દુકાણકર મન મિશીગલે પ્રેમર મળય
પબન બહીબાબુ લાગે। આઉ એહી પ્રેમ દિને બિબાહર રૂપ
નેલ દુકાં જાબનકુ ગોટીએ રજુરે બાન્ધિરખે। એઠો
પ્રતિબન્ધક યારેના શારાબિક અન્યાન્યા। ભાલેણાંસ્થ તે'કુ
નેલથીલા એહી સ્વતન્ત્ર પ્રજ્ઞદ પ્રસ્તાવ।

ભુલસી- બિષ્ણુપ્રિયા સે। ઘરે ઘરે પૂજિતા। મૂલરે એહાર
સ્વરૂ તાર્થી। પુણી પત્રરે દેબદા કરન્તિ બાસ। પૂરાણાનુ
આયુર્વેદ, મણિષર જન્મુ મૃદ્દુયાએ સરુંસી સે લોડા।
એ હેરિઝ ભુલસી। પબત્ર ભુલસીનુ નેલ થીલા।
એહી પ્રજ્ઞદ પ્રસ્તાવ।

પેટ પાર્સ પેસા- સમયે કિંચી ના કિંચી
પેસા આપણાન્તિ, કેબલ પેટ

નિનાદ

અભ્યાસાનું જાણ ગુંધારુ દેખે નું !.....

અભ્યાસ કરીની હી હોલ્ડિને, બોલ્ડિને રેન્ડિને, બેન્ડિને રેન્ડિને જીવનની વિદેશીયી રીતે નું આણતીના !.....

અભ્યાસ કરીની હી હોલ્ડિને, બોલ્ડિને રેન્દિને, બેન્ડિને રેન્ડિને જીવનની વિદેશીયી રીતે નું આણતીના !.....

અભ્યાસ કરીની હી હોલ્ડિને, બોલ્ડિને રેન્દિને, બેન્ડિને રેન્ડિને જીવનની વિદેશીયી રીતે નું આણતીના !.....

—શોધાયા ગુરુદેશીન, ટી-૧૯૪, નિંદા, વાણી હાસ્પિટ, જી-૧૦૦૦-૨૩૩૫૦૪

બસ્તુ- કિએ કેઢેબેલે કાહા
એવ બસ્તુ સુત્રરે બાની હેબે
ગાહ બધી નિર્દ્દ્દશુ ના ઘટણા
પાત્ર! યિએ યાહા બુઝે સેલે
હિસાબરે બસ્તુ આગેલ ચાલો।
સેલથુપાંચ બોધે કિંચી બસ્તુ ર
આયુષ વેસીદિન ન થુબાબેલે આઉ
કિંચી બસ્તુ ર આયુષ લિમિયાએ આયુષ પુગુબુ।

કરોના નુહેં કરોના પરિ- ૧૦૭ બર્ષ તને બિ આયીથીલા
કરોના પરિ એક મહામારા। પૃથ્વીના સુધુદાય જનસંધ્યાન
એક તૃતીયાંશ એથુરે હ્યોલથુલે આક્રાન્ત। મૃત્યુબરણ

ચાખણેક પાંચ હેલે
યેઢેબેલે પેસારે
આએ સમયા, ચારિથાઈ
દેખાયાએ અન્ધાર। બદલિયાએ
પેસા। કરોનાર પ્રહારરિ કિંચી
કલાકંર ક્ષેત્રરે ઘણીથીલા વેમિટ
કિંચી। વેમાને ભિન્ન બૃત્તિ આપણેભાકુ બાધ
હોઇથુલે। આઉ જાબન જિચીબાકુ કરિથુલે વંઘર્ષ!

ମା' - ସନ୍ତାନ ପାଇଁ ଯାହାଙ୍କ
ହୃଦୟରୁ ଖେଳିପତେ ଅମୃତ
ବାରିଧାରା ସେ ତ ମା'। କିନ୍ତୁ ଏମିତି ବି ମା'
ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ସାରା ଦୁନିଆର ଚିନ୍ତାରେ
ଚିନ୍ତିତ। ଯିଏ ନିଜ ମେହେ ପଣତରେ ଜାଗା
ଦେଇଛନ୍ତି ସାରା ଦୁନିଆକୁ। ସେମିତି
କେତେଜଣ ମା'ଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ...।

ଆଶାର ଆଲୋକ - କ୍ୟାନ୍ତର ଦିବ ଅଥିୟ
ଯନ୍ତ୍ରଣା। ଜୀବନ ମରଣ ଦୋଷକିରେ
ଧନି ହୃଦୟ ମଣିଷ। ଭାଜିଯାଏ ମନୋବଳ,
ମାତ୍ର ବସେ ଅବସାଦର କଳା ଛାଇ।
ବେଳେବେଳେ ପିଣ୍ଡରୁ ପ୍ରାଣ ହୋଇଯାଏ
ଅଳଗା। କିନ୍ତୁ କେତେଜଣ ଦୁଇହାହୀ ମଣିଷ
କ୍ୟାନ୍ତର ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଯୁଦ୍ଧକୁ ସାହସର ସହ
ଲାଭିତ। ତା' ପଞ୍ଚାରୁ ନିଜକୁ ମୁକୁଳାନ୍ତି। ପୁଣିଥରେ
ହସି ଉଠେ ଜୀବନ। ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ସଂରକ୍ଷଣ କାହାଣୀ
ପାଲିଯାଏ ଆଉ କାହା ପାଇଁ ଆଶାର ଆଲୋକ...।

ବିନା ମାଟିରେ ଗାନ୍ଧୀ - ସହର ବଜାରରେ ଏବେ ଘର କରିବା ପାଇଁ ଜାଗାର
ଅଭାବ। ତେଣୁ ନିଜ ସାଧ୍ୟ ମୁତ୍ତାବକ ଜାଗା କିମି ଘର କରିବାକୁ ବାଧ
ହୁଅଛି। ଗଛ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଜାଗା କି ମାଟି ମିଳିବା ଏବେ ସମୟା।
ତେଣୁ ଏଥରୁ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିପାରିବ ବିନା ମାଟିରେ ଗାନ୍ଧୀ।

ସିନେମା

ବଳିରୁଡ, ଓଳିଉଦର ଲାଟେଷ୍ଟ ଖବର ସହ ଅନେକ ମସାଲାଦର ଗସିପ
ପ୍ଲାନ ପାଇଥିଲା ସିନେମା ପୃଷ୍ଠାରେ।

ବିଦ୍ୟା / କାର୍ତ୍ତ୍ତନ କର୍ମଚାରୀ

ବିଜନ୍କ ରୋଚକ ଘଟଣାକୁ ବେଶ ସରଳ ଓ ସାବଳୀଙ୍କ ଭାବେ ଏହି ପୃଷ୍ଠାରେ
ଉପଲ୍ବ୍ଧାପନା କରାଯାଇଥିଲା। ତା'ସହ କାର୍ତ୍ତ୍ତନ କର୍ମଚାରୀ ପ୍ଲାନ
ପାଇଥିବା ମଜାଦାର କାର୍ତ୍ତ୍ତନ ତ ଜଣି ନେଇଥିଲା ସତକ ମନ।

ମନେଳ ମିରର

ଅବସର ଅନୁମାୟୀ ସୁଦର, ଶ୍ଵାଳିଶ ମନେଳଙ୍କ ଫର୍ମେ ଏହି ପୃଷ୍ଠାର
ରହିବାର ବିଶ୍ଵାସ କରିବାକୁ ପାଇଁ ଜାଗାର
ଅଭାବ ନାହିଁ। ତା' ପାଇଁ କାର୍ତ୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପାଇଁ ଜାଗାର
ଅଭାବ ନାହିଁ।

୬ ଶି । ଭ ।
ବଢାଇଥିଲା ।

ଲାଇଫ୍ ଫ୍ଲୋରି

ଲାଗେଣ୍ଟ ପ୍ର୍ୟାଶନକୁ ପାଠକଙ୍କ

ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇବାର ପ୍ରୟେ
କରାଯାଇଥିଲା ଏହି ପୃଷ୍ଠାରେ।

ସହରବୁ ଦୂର

ମନୋମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୁକ୍ତ ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ଯେମିତିକି, କେଉଁଠି
ରହିବେ, କେମିତିଯିବେ, କେବେ ଯିବେ ଆଦି ପାଠକ ପାଇପାରିଥିଲେ
ଏହି ପୃଷ୍ଠାରେ। ଯଦିଓ କରୋନା ପାଇଁ ପୃଷ୍ଠା ସଂଖ୍ୟା କମିବାରୁ
କେତେବା ଦିନ ଉତ୍ତର ପୃଷ୍ଠା ବନ୍ଦ ରହିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ
ପୁଣିଥରେ ନୂଆ ଭଙ୍ଗରେ ପାଠକଙ୍କୁ ଭ୍ରମଣର ମଜା ଦେଇଥିଲା।

ଛୋଟ ଛୋଟ କିନ୍ତୁ ଭାରି ମଜାଦାର
ଘରଣାଗୁଡ଼ିକ ଏହି ପୃଷ୍ଠାକୁ କରିଥିଲା
ବେଶ ଲୋକପ୍ରିୟ।

ବ୍ୟକ୍ତିକ

ଓଡ଼ିଶାର ବିଶ୍ଵି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆରମ୍ଭ
କରି ଭାରତର କେତେଜଣ ବିଶ୍ଵି ବ୍ୟକ୍ତିକ
ପ୍ରେରଣାଦାୟକ ଜୀବନ କାହାଣୀ ଦିଆଯାଇଥିଲା
ଏହି ପୃଷ୍ଠାରେ।

ବ୍ୟାକପେଳ

ପ୍ରିୟା

ଆପଣଙ୍କ ମୁହଁ ମତେଲ ମିରରରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥୁଲେ
ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ, ବି-୧୫ ରସ୍ତାଗତ୍ତ
ଶିଳ୍ପାଞ୍ଜଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦
ଫୋନ୍ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୫୮୦୧୦୧୦
ଫଟୋ: କୁମାର ଶରତ, ଧରିତ୍ରୀ

ସୁଚନା
ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶି
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଟଙ୍କା
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ।
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ
ହଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା।

ହାତ୍ ହାତ୍

ଫ୍ୟାର୍

ବିଭାନ୍ନ ସାଙ୍ଗ ମୋହନକୁ— ଜାଣିଛୁ,
ଆଜିକାଲି ମୋର ବହୁତ ଫ୍ୟାର୍
ହେଲଗଲେଣି।
ମୋହନ— ଓଁ, ହେଲେ ମୋର ତ
କେବେଠାରୁ ବହୁତ ଫ୍ୟାର୍ ଆଛନ୍ତି।
ବିଭାନ୍ନ— ସତ !
ମୋହନ— ହଁ, ଏବେ ଶାତଦିନ
ପାଇଁ ଯାହା ସେବୁତିକୁ ଅନ୍ତରୁନି।

ଷ୍ଟ୍ରାଟ୍

ସକାଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କାନ୍ଦରେ
ଗାଢି ଚାହି ପୁରାଇ କାନ ସଫା
କରୁଥାଆନ୍ତି । ଏହା ଦେଖୁ
ଗୋପା— ଆଜ୍ଞା, ଏଯାଏ ଆପଣ
ଷ୍ଟ୍ରାଟ୍ ହେଲପାରୁ ନାହାନ୍ତି ? ଧକ୍କା
ଦେବି କି ଷ୍ଟ୍ରାଟ୍ ହେଲେଯିବେ ।

ପ୍ରଥମ ରୋଷେଇ

ନୃଥା ବୋହୁର ପ୍ରଥମ ରୋଷେଇ
ଘର ପ୍ରବେଶ ।
ଶାଶ୍ଵତ— ତତେ ଯାହା ଆୟୁଷ୍ମ ଆଜି
ତିଆରି କର ।
ବୋହୁ ୧୦ ମିନିଟ୍ ପରେ ରୋଷେଇ
ଘର ଆସି— ମା' ମୋର ସରିଲାଣି ।
ଖାଲି ଏତିକି କୁହକୁ ସୋତା ସହି
ନେବେ ନା ପାଣି ସହ ନେବେ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ଭୂଷଣ

ଗୋନା ମହାମାରୀକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖୁ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଦେଶର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟବେଳୀରେ ପର୍ଯ୍ୟବେଳୀ ଆଗମନକୁ ନେଇ କିଛିଟା କଟକଣା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ହେଲେ ଏବେ ପରିଷ୍ଠିତିରେ କିଛିଟା ସୁଧାର ଆସିଥାରୁ ପର୍ଯ୍ୟବେଳୀ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ଲାନକୁ ବୁଲିଗଲେଣି । ଏପରି କି ଆସନ୍ତା ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ଛୁଟିକୁ ତଳେ ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସରେ କରାଯବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟବେଳୀ ଭିତରେ ବେଶ ଉପାଦାନ ଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ଆଉ ଏହି ଉପାଦାନକୁ ଦ୍ୱାରା କରିବା ପାଇଁ ଦେଶର କିଛି ପ୍ରମୁଖ ପ୍ଲାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ପର୍ବକୁ ଟିକେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରେ ପାଳନ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ପର୍ଯ୍ୟବେଳୀ ରହିଲେ ଏହି ସବୁ ପ୍ଲାନକୁ ବୁଲି ଯାଇ ନିଆରା ଅନୁଭୂତି ସାର୍ତ୍ତବାର ସୁଯୋଗ ପାଇପାରିବେ ।

ଗୋଆ: ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ପର୍ବକୁ ବେଶ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପାଳନ କରିବାକୁ ପଥନ କରିଥାନ୍ତି ଗୋଆବାସୀ । ଏହି ସମୟରେ ଗୋଆର ଚରିଆତକୁ ରଙ୍ଗବେରଙ୍ଗର ଫୁଲ ଦର୍ଶାଇବାରେ ଲାଇଚାର୍ଚର ସଜାଯାଇଥାଏ, ଯାହା ଦେଖିବାକୁ ଖୁବ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗିଥାଏ । ତା'ଙ୍ଗଠା ପ୍ଲାନୀୟ ଚର୍ଚାତିକୁ ବିବେଶ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ସୁମଞ୍ଜିତ କରାଯାଇଥାଏ । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି କରୋନା ମହାମାରୀକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପରି ଚଲିବର୍ଷର୍ଷ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ଆନନ୍ଦଉଲ୍ଲାସରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ପର୍ବକୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଯୋଜନା ରହିଥିଲେ ହେଁ କିଛିଟା ଜଗ୍ରାତ ନିୟମ ଯେମିତି କି ସାମାଜିକ ଦୂରତ୍ବ ରଖିବା, ମାନ୍ଦର ବ୍ୟବହାର କରିବା, ହାତକୁ ସାନିଚାଇବା କରିବା ଅତି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମସ୍ତେ ମାନିବାକୁ ଏଠି ବାଧଚାମୁକ ରହିଛି ।

ପଣ୍ଡିତରେ: ପଣ୍ଡିତରେ ବା ପୁରୁଷରେ ବି ବେଶ ଧୂମଧାମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ପର୍ବକୁ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ଖାସ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଅବସରରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ପର୍ଯ୍ୟବେଳୀ ଏଠାକୁ ବୁଲି ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ପ୍ଲାନାମ୍ବିନ୍ ଚର୍ଚା ସମେତ ରାତ୍ରୀଧାରୀମୁକ୍ତିକୁ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ସଜାଯାଇଥାଏ । ତା'ଙ୍ଗଠା ଲୋକମାନଙ୍କ ମନୋରଞ୍ଜନ ପାଇଁ ଅନେକ ରଙ୍ଗବେର କାର୍ଯ୍ୟକୁମର ଆୟୋଜନ ବି ଏଠାରେ ହୋଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ କରୋନା ପରିଷ୍ଠିତି

ଏଠାରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରହିଥିବାରୁ ପର୍ଯ୍ୟବେଳୀ ରହିଲେ ଏଠାକୁ ବୁଲିଯାଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ପର୍ବକୁ ମନଭରି ଉପଭୋଗ କରିପାରିବେ ।

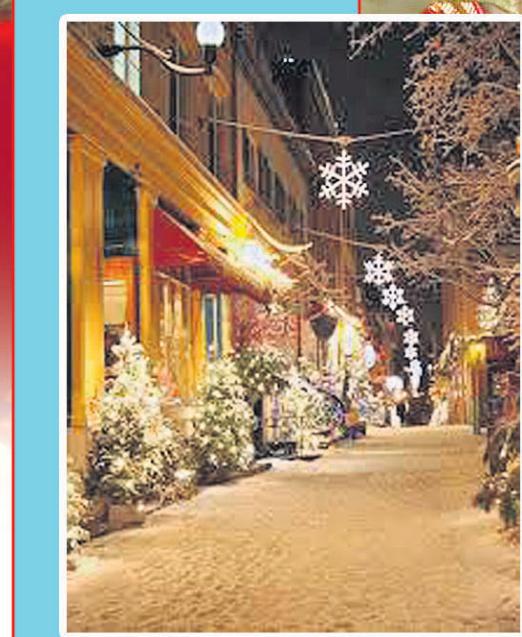
ମନାଳି: ଯେଉଁମାନେ ତୁଷାରପାତର ଶାତକ ପରଶରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ପର୍ବକୁ ଆନନ୍ଦଉଲ୍ଲାସରେ ମନାବାକୁ ଲଜ୍ଜା ରଖିଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିମାଚଳପ୍ରଦେଶମାଲି ସବୁଠାରୁ ଭଲ ପ୍ଲାନ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ସମୟରେ ଏଠାରେ ତୁଷାରପାତର ହେବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥାଏ, ଯାହା ଦେଖିବାକୁ ଖୁବ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗିଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି ସମୟରେ ଏଠାକୁ ଗଲେ ପର୍ଯ୍ୟବେଳୀ କିଂ କ୍ରାତ୍ତାର ମଜା ନେବା ସହ ଝୋମ୍‌ଯାନ୍ ତଥା ବରଫରେ ଖେଳିବାର ଭରପୂର ଆନନ୍ଦ ନେଇପାରିବେ । ହିମାଚଳପ୍ରଦେଶରେ ବି କରୋନା ପରିଷ୍ଠିତି ପ୍ରାୟତ୍ତିକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରହିଛି, ତଥାପି କରୋନା ସମ୍ପର୍କ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥାଏ ସମସ୍ତ ନିୟମାବଳୀ ମାନି ଏଠାରେ ବୁଲିଲେ ସଂକ୍ଷମଣର ଆଦୌ ଭାଷା ରହିବ ନାହିଁ ।

ଓଲି: ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳୀର ଓଲିରେ ବି ପ୍ରତିବର୍ଷ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ପର୍ବକୁ ବେଶ ଉପାଦାନରେ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି ସମୟରେ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ତୁଷାରପାତର ହେବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । ତା'ଙ୍ଗଠା କ୍ରିସ୍ତିନ୍ ରଙ୍ଗବେରଙ୍ଗର ସାଜସାନ୍ଧୀ ଏଠାକାର ପରିବେଶକୁ ବେଶ ରଖିନ କରି ଦେଇଥାଏ । ଏଥୁସହିତ ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟବେଳୀ ରହିଲେ କିଂ କ୍ରାତ୍ତାର ମଜା ବି ନେଇପାରିବେ । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନର କରୋନା ମହାମାରୀର ପରିଷ୍ଠିତିକୁ ଧାନରେ ରଖୁ ଯଦି ସଚେତନତାର ସହ ଏଠାରେ ବୁଲାବୁଲି କରିବେ, ତା'ହେଲେ ଭ୍ରମଣର ଭରପୂର ମଜା ଉଠାଇପାରିବେ ।

ଏସବୁ ପ୍ଲାନ ବ୍ୟତୀତ କେବଳ, ମୁଖ୍ୟମାନ୍ କଲିକଟା ତଥା ଦେଶର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେତେକ ପ୍ଲାନରେ ବି ପ୍ରତିବର୍ଷ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ପର୍ବକୁ ବେଶ ଧୂମଧାମରେ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ପର୍ଯ୍ୟବେଳୀ ରହିଲେ ନିଜ ସଚେତନତାରେ ଏହିସବୁ ପ୍ଲାନକୁ ଯାଇ ବୁଲିପାରିବେ ।

ଭାରତରେ ଏମିତି

ବି କିଛି ପ୍ଲାନ
ଅଛି, ଯେଉଁଠାକୁ
ବୁଲିଗଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ
ଛୁଟିକୁ ମନଭରି
ଉପଭୋଗ କରିବା
ସହ ଅନେକ
ଅନୁଭୂତିକୁ ବି
ସାଉଚିହ୍ନରେ...

ଶ୍ରୀକୃତି ହାତୀର ଜନ୍ମଦିନ

ଶ୍ରୀକୃତି ଏକ କୁନି ହାତୀ ଛୁଆ । ସେ ରହେ କେରଳର କୋତ୍ତୁର ଏଲିପ୍ୟାଣ ରିଜିସ୍ଟ୍ରିଟ୍ରେଶନ୍ ସେଷ୍ଟରେ । ନିକଟରେ ଏହି ହାତୀ ଛୁଆଟିର ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମଦିନ ବହୁ ଆନ୍ଦମରରେ ପାଳନ କରାଯାଇଛି । ଏହିଦିନ ଶ୍ରୀକୃତି ମିଳ କେଶରେ ମୂଳ ଲଗାଇ ସଜବାର ହୋଇଥିଲା । ଏଥରେ ୧୫ଟି ହାତୀ ଓ କିଛି ଲୋକ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏକ ରିପୋର୍ଟ ମୁତାବକ ଶ୍ରୀକୃତି ମାତ୍ର ଦୁଇ ଦିନର ହୋଇଥିବାବେଳେ ଜଙ୍ଗଲରୁ ଉଦ୍ବାର ହୋଇଥିଲା । ତା'ର ଅବଶ୍ୟକ ସଙ୍କଟାପାନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସାମ୍ପ୍ରେୟକର ଖାଦ୍ୟ ଓ ସେହି ଯତ୍ନ ପାଇ ସେ ଶାଘ୍ର ସ୍ଵପ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଆଉ ବର୍ଷକର ହେବାପରେ ପାଳନ ହେଲା ଜନ୍ମଦିନ । ଏଥୁରେ ଶ୍ରୀକୃତିଙ୍କୁ ସାଲ୍ ଓ ଏକ ବଡ଼ କେକ ଉପହାର ଦିଆଯାଇଥିଲା । କେବଟି ତାତକ ଓ ମାଣ୍ଡିଆରେ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା ।

କାର୍ତ୍ତୁନ କର୍ଣ୍ଣର

ପ୍ରଭୁ, ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ୧୦୦୦ ବର୍ଷ କେଣେ ?

୧ ସେକେଣ୍ଠ ପରି

ଆଉ ୧୦୦୦ କୋଟି ?

ଗୋଟେ ପଇସା ପରି ।

ମତେ ମାତ୍ର ଗୋଟେ ପଇସାଟେ ଦିଅନ୍ତୁ ।

୧ ସେକେଣ୍ଠ ଅପେକ୍ଷା କର....

ମିଶ୍ର ସଂଗ୍ରହାଳୟ

ସାଧାରଣତଃ ବିରଳ ଆଉ ପୁରାତନ ସାମଗ୍ରୀକୁ ନେଇ ସଂଗ୍ରହାଳୟ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାକୁ ସରକାର କରିଥାନ୍ତି। ଏଥରୁ ଆମେ ଆମ ଲଭିତାର ଓ ସଂଖ୍ୟାତି କଥା ଜାଣିଥାଏ। ମାତ୍ର କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତିଗୋଟେ ମଧ୍ୟ ନିଜୀ ଉଦୟମରେ ଗଢ଼ିଥାନ୍ତି ସଂଗ୍ରହାଳୟ। ଏମିତି ଏକ ଗରୋଇ ସଂଗ୍ରହାଳୟ ରହିଛି ଖୋଜି ସଦରର ରାଧାବଲ୍ଲଭ ସାହିରେ, ଯାହାର ଦାଯିତ୍ବ ନେଇଛନ୍ତି ଅବସରପାସ୍ତ ପ୍ରାଥାପକ ଗୋପାଳକୃଷ୍ଣ ଦାସ। ସେ କୁହାନ୍ତି, ମୋ ବାପା ରାଧାଗୋବିନ୍ଦ ଦାସ, ମା' ଶେଷାଳିବାଲା ଦାସ। ବାପା ଥିଲେ ଜଣେ କ୍ରାତ୍ରିବିହି, ସଂସ୍କୃତ ପ୍ରେମୀ, ଏତିଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହାଳୟ ପୁରୁଷ ଆଶ୍ରମରେ ରାଧାଗୋବିନ୍ଦ - ଶେଷାଳି ସଂଗ୍ରହାଳୟ ପ୍ଲାଟି ହୋଇଛି। ମାତ୍ର ଏହାକୁ ୧୯୯୭ ମସି ହାରୁ ବିଧ୍ୟୁତ ବନ୍ଦ କରିବାର ବୁଝିଛି। ଖୋଜି ପ୍ରାଣନାଥ ସ୍ଵଭାଗୀତ କଲେଇରୁ ୨୦୧୯ରେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବାପରେ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶ ଓ ରାଜ୍ୟ ଭ୍ରମଣ ବେଳେ ନାନାପ୍ରକାର ବିରଳ ସାମଗ୍ରୀକୁ ସଂଗ୍ରହକରି ଏହି ସଂଗ୍ରହାଳୟରେ ସାଇତି

ସାଧାରଣତଃ ବିରଳ ଆଉ ପୁରାତନ ସାମଗ୍ରୀକୁ ନେଇ ସଂଗ୍ରହାଳୟ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାକୁ ସରକାର କରିଥାନ୍ତି। ଏଥରୁ ଆମେ

ଆମ ଇତିହାସ
ଓ ସଂସ୍କୃତ କଥା
ଜାଣିଥାଏ।
ମାତ୍ର କେତେକ
ବ୍ୟକ୍ତିଗୋଟେ
ମଧ୍ୟ ନିଜୀ
ଉଦୟମରେ
ଗଢ଼ିଛନ୍ତି
ସଂଗ୍ରହାଳୟ...

ରହିଛି। ଏମିତି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଜେଜେ, ଅଜା ଓ ମା'ବାପାଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରୁ ଦୋତେ ଆନନ୍ଦ ମହୁଛି। ଏବେ ପ୍ରାୟ ୨୨ଟି ବିଭାଗରେ ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ କାର୍ତ୍ତିରାଜି ଶୋଭାଭାସ୍ତି, ଯାହାକୁ ଆଖିରେ ନ ଦେଖିଲେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛେବନି। ଏପରିକି ବାଇଚର୍ଚେଲ ବସାଠାରୁ ଆରମ୍ଭକରି ଆଧୁନିକ ଘରକଣଣ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ବିରଳ ପୁରାତନ ସାମଗ୍ରୀ ରହିଛି। ଚାହୁନଳା ଓ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ଯଥା ପ୍ରସ୍ତୁର ଓ କାଷ୍ଟ ଖୋଦେଇ, ଘାସ, ବେତ ବାଉଁଶ ନିର୍ମିତ କଳାକୃତି, ଶିଳ୍ପ ଶିଳ୍ପ, ଚମତା ଶିଳ୍ପ, ମୃତ୍ତିକା କଳା, ବୟନ କଳା,

ଲାଖ ଶିଳ୍ପ, ଧାତୁ ଶିଳ୍ପଙ୍କ ସମେତ ସର୍ବ, ରୂପା ତମ୍ଭା, ବ୍ରୋଞ୍ଜ, ପିତଳ, କଞ୍ଚା, ଲୌହ ନିର୍ମିତ ପାତ୍ର, ମୁଦ୍ରା ଆଦି ବହୁ ମୂଳ୍ୟବାନ ଧାତୁ ଗଛୁଟ ରହିଛି। ଏଥୁସହିତ ପଶୁମୂଳା, ଗୋବର ଓ କାଗଜ ମୁଖା, ପ୍ରାଚାନ ମୁଗର ପ୍ରସ୍ତୁର କଳା, ଧାତୁ, ପଚତିତ, ଭାର୍ଯ୍ୟ ଶିଳ୍ପ, ପାରମ୍ପରିକ ଚିତ୍ର, ବିଭିନ୍ନ ଲେଖନ ସାମଗ୍ରୀ, ତାଳା, ଚାରି, ଚାନା ମାଟି, ପାଇବର, କାଟ, ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ, ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଯନ୍ତ୍ରପାତି(ବହୁ ପୁରୁଣା ଘଣ୍ଠା, ରେଡ଼ିଓ, କ୍ୟାମେରା, ରୈଳ୍, ଅଣ୍ଣବାନ୍ଧଣ ଯନ୍ତ୍ର, ଲ୍ୟାମ୍, ଲଣ୍ଣନ), ବିଭିନ୍ନ ପାରମ୍ପରିକ ବାସ୍ୟମନ୍ତ୍ର, ବିଶ୍ଳାଶ, ପିଲାଙ୍କ ଖେଳଣା, ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ଜାତୀୟ ପତାକା, ଜାତୀୟ ବ୍ୟବ୍ସ୍ଥା, ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ବ୍ୟବହର ବ୍ୟାଜ ପ୍ରଭୃତି ପାଇଛି। ଏହି ସଂଗ୍ରହାଳୟ ଛାତ୍ରାଛାତ୍ର ତଥା ଆମାମୀ ପିତିଙ୍କ ପାଇଁ ଗବେଷଣାରେ ସହାୟକ ହୋଇପାରିବ, ଏହା ନିଃସମ୍ଭେଦ୍ୟ।

- ବନବିହାରୀ ବେହେରା
ତଥ୍ୟ-ପ୍ରଭାତ କୁମାର ପଣିଗ୍ରହଣ

ପୁସ୍ତକ ସମୀକ୍ଷା

ବୁଲଙ୍ଗମ(ଗଞ୍ଜ ସଂକଳନ)

ଲେଖକ: ଶକିଲ ଅହମଦ
ପ୍ରକାଶକ: ଟି ଆଣ୍ଟ ଏସ ପର୍ଲିକେଶନ ହାଉସ

ମୂଲ୍ୟ: ୨୪୯ ଟଙ୍କା

୧୭ଟି ଶ୍ଲୋଗଙ୍କୁ ନେଇ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଗଞ୍ଜ ସଂକଳନ 'ବୁଲଙ୍ଗମ'ର ବିଭାଗୀୟ ସଂକଳନ। ସମସାମ୍ପିକ ଘରଣାବଳୀର ନିଜକ ପରିଭାଷାକୁ ତେଲି ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଛି।

ଇଂରାଜି ଭାଷାରେ ରଚିତ ଏହି ଗଞ୍ଜ ସଂକଳନଟିରେ ପାଠକୁ ବାକିରଖୁବା ଲାଗି ଲେଖକଙ୍କ ଉଦୟମ ଦ୍ଵାରା ବାରି ହୋଇପଡ଼େ।

ମୁକ୍ତିକୁ ଭ୍ରମଣର ଅଭ୍ୟାସିତ୍ତି

ଲେଖକ: ରାଜକିଶୋର ମହାପାତ୍ର, ପ୍ରକାଶକ: କାବ୍ୟଲୋକ

ମୂଲ୍ୟ: ୨୦୦ ଟଙ୍କା

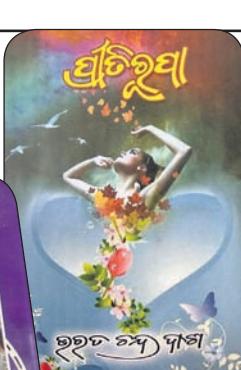
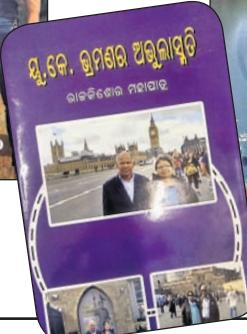
ମୁନାରଗେଡ଼ କିଙ୍ଗତମ ବା ମୁକ୍ତି ଭ୍ରମଣର କେତେକ ଅଭ୍ୟାସିତ୍ତିକୁ ସାରିଛନ୍ତି ଲେଖକ। ବିଶେଷ ଭାବରେ ସେଠାରେ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ହିନ୍ଦୁ ପର୍ବ ପର୍ବାଣି ଓ ମନ୍ଦିରର ଅବତାରଣା କିଛି ସମୟ ନିଜ ଦେଶର ଅନୁଭବକୁ ଜୀବନ୍ତ କରିପାଇଛି। ଛୋଟବେଳ ବିଭିନ୍ନ ଦିଗକୁ ନିର୍ମିତ ଭାବେ ପ୍ଲାନିଟ କରାଯାଇଛି ଏଥୁରେ।

ପ୍ରାତିରୂପ

କବି: ଭରତ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ

ପ୍ରକାଶକ: ସାରବନ୍ଧ ପ୍ରକାଶନ, ମୂଲ୍ୟ: ୧୨୦ ଟଙ୍କା

କବିତା ସଂକଳନ ପ୍ରାତିରୂପ। ଏହି ସଂକଳନରେ ପ୍ଲାନ ପାଇଛି ୧୪୦ଟି ଏକପଦ୍ମ ନିର୍ମାଣ ପାଇବାର କବିତା। ଏଥରେ ମନ ଗହନର ଭାବାବେଗକୁ ସାବଲାଳ ଭାବେ ତେଲି ଧରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରାଯାଇଛି କବି।

୯୦ ଟଙ୍କାରେ
କିଣିବେ ଘର

ଭାରତର ସବୁ ବଡ଼ କ୍ରିସ୍ମାସ୍ ଟ୍ରି

କ୍ରିସ୍ମାସ୍ ସେଲିବ୍ରେସନ୍ ବିନା କ୍ରିସ୍ମାସ୍ ଟ୍ରିରେ ଅଧୂରା । ତେଣୁ ପ୍ରତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟହର୍ମର ଲୋକଙ୍କ ଘରେ ସୁସଜ୍ଜିତ କ୍ରିସ୍ମାସ୍ ଟ୍ରି ଶୋଭାପାଏ । ଆଜିକାଲି ବିଜନ ଶଫିଂ ମଳରେ ବି ଉପବକ୍ତୁ ମେଲ ସାଜସନ୍ତା କରାଯାଉଛି । ସେହିଭଳି ଗତଦର୍ଶ ବେଙ୍ଗାଲୁରୁର ଫୋଏନିକ୍ ମାର୍କେଟ ସିଟି ଶଫିଂ ମଳର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାରା ନିକଟରେ ଡିଆରି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଓ ମହିଳାବିଶିଷ୍ଟ ଘରଠାରୁ ବି ଉଚ୍ଚା ଥିଲା । ୨୫ ଫୁଟ୍ ଉଚ୍ଚତା ବିଶିଷ୍ଟ ଏହି କ୍ରିସ୍ମାସ୍ ଟ୍ରିରେ ୪୦,୦୦୦ ଲାଇଟ୍ ଲଗାଯାଇଥିଲା । ଏହାର ମୂଳଭାଗରେ ବିରାଟକାଯ୍ ବଲଗାହରିଣୀ, ମୃତ୍ୟୁର ଯୁବତୀ, ଲାଇଟ୍ ହାତସ, କପ୍, କ୍ୟାଣ୍ଟି ଓ କେଳର ପ୍ରତିପର୍ଦ୍ଦ ପ୍ଲାପନ କରାଯାଇ ସଜା ଯାଇଥିଲା । ଫଳରେ ପରିବେଶ ଲାଗୁଥିଲା ବେଶ ମନୋରମ ।

କୟାସ ଏ, ଭାର ଜୋକକ୍ଷଟ୍ ୮୦ କି.ଗ୍ରା.

ଯେଉଁ ବନ୍ଦସରେ ପିଲାମାନେ ମା' ବାପାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଥାଆନ୍ତି ।

ସବୁକଥାରେ ଅନ୍ୟର ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ିଟି । ସେହି ବନ୍ଦସର ଜଣେ କୁନି ଝିଆ ସମସ୍ତଙ୍କୁ

ଚକିତ କଳାଭଳି କାମ କରି ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଏହି କୁନି ଝିଆ ହେଉଛନ୍ତି କାନାଡା, ଓଗାନ୍ତାର ରୋରୀ ବେନ୍ ଉଲ୍ପତ୍ତ । ଏଇ ବନ୍ଦସରେ ସେ ଡେର୍ ଲିଫ୍ଟିଙ୍ସ କରି ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଝିଆର ମାନ୍ୟତା ପାଇଛନ୍ତି । ରୋରାର ବନ୍ଦସ ଓ ବର୍ଷ ଓ ଉଚ୍ଚତା ୪ ଫୁଟ୍ । କିନ୍ତୁ ସେ ୮୦ କି.ଗ୍ରା. ଓ ଜନର ଡେଲିପିଣ୍ଟ ଓ ୨୧ କି.ଗ୍ରା.ର ସ୍କାତନ କରିପାରୁଛନ୍ତି ; ଯାହା କି ଅସମ୍ଭବ ମନେହୁଏ । କେବଳ ସେହିକି ନୁହେଁ ସେ ସ୍କାତରେ ୩୨ କି.ଗ୍ରା. ଓ କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ରମ କରିବାରେ ୪୭ କି.ଗ୍ରା. ଓ ଜନ ବହୁତ ସହଜରେ ଉଠାଇପାରନ୍ତି । ଏବେ ସେ ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ କମ ବନ୍ଦସର ଯୁଦ୍ଧ ନେଶନ୍ ଚାମିଯନ୍ତର ମାନ୍ୟତା ବି ପାଇଛନ୍ତି । ରୋରୀ ମାତ୍ର ୪ ବର୍ଷ ବନ୍ଦସର ହୋଇଥିବାବେଳେ ଡେର୍ ଲିଫ୍ଟିଙ୍ସ ତାଲିମ ନେବା ଆଗମ କରିଥିଲେ । ଆଉ ମାତ୍ର ୨ ବର୍ଷ ଭିତରେ ସେ ୩୦ କି.ଗ୍ରା. ଭାର ବର୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଡେଲିପିଣ୍ଟ ଅଣ୍ଟର ୧୧ ଓ ଅଣ୍ଟର ୧୩ ଯୁଦ୍ଧ ନ୍ୟାଶନାଲ ଚାମିଯନ୍ ହୋଇପାରିଛନ୍ତି । ରୋରୀ କଷଟ୍ଟି, ମତେ ମଜବୁତ ହେବା ଭାରି ପସନ୍ଦ । ତେଣୁ ମୁଁ ଡେର୍ ଲିଫ୍ଟିଙ୍ସ ଯୁସିରେ କରିଥାଏ । ରୋରୀ ଏବେ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢନ୍ତି । ସେ ସପ୍ତାହକୁ ୯ ଘଣ୍ଟା ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତି, ଯେଉଁରେ ୪ ଘଣ୍ଟା ଡେର୍ ଲିଫ୍ଟିଙ୍ସ ଅଭ୍ୟାସରେ ବିତିଥାଏ ।

ସମସ୍ତଙ୍କର ଜଙ୍ଗା ଥାଏ ନିଜର ଏକ ଘର କରିବାକୁ । ହେଲେ ଏଇ ମହିଳା ଯୁଗରେ ଘରଟିଏ କରିବା ବା କିଣିବା ସ୍ଵପ୍ନ ପ୍ରାୟ ଲାଗେ । ତେବେ ଏମିତି ଏକ ଝାନ ଅଛି ଯେଉଁ ଘର କିମ୍ବା ପାରିବେ ଶାର ମାଛ ଦରରେ । ବିଶ୍ୱାସ ନ ହେଲେ ବି ଏହା ସତ । ଇତାଲି ମୋଲିଫେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିବା କାଷ୍ଟେପିଗନାନେ ହେଉଛି ଏମିତି ଏକ ଗାଁ ଯେଉଁ ଆପଣ ଘର କିମ୍ବା ପାରିବେ ମାତ୍ର ୯୦ ଟଙ୍କାରେ । ଏ ହେଉଛି ପୃଥିବୀର ପ୍ରଥମ ଗାଁ ଯେଉଁ ମିଳୁଛି ସବୁଠାରୁ କମ ବାମରେ ଘର । ସମ୍ବନ୍ଧ ତାଙ୍କ ଓ ସି ରିଜର୍ସ ନିକଟରେ ଏହା ଅବସ୍ଥିତ । ଏହି ଗାଁର ବର୍ଷମାନ ୧୦୦ ଲୋକ ବାସ କରୁଛନ୍ତି । ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱାସ ସମୟରେ ଏହି ଗାଁକୁ ଛାତି ଲୋକ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ । କାରଣ ଏଠାରେ ରୋଗାର ଅଭାବ ଦେଖାଇଥିଲୁଣା । ଏବେ ଏଠାକାର ପ୍ରଶାସନ ପୁଣିଥିରେ ଏହି ଗାଁକୁ ବସେଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ଅପରେଶନ ପ୍ଲୁଟ ଜିଆରେ ଗାଁର ମଦ ନିର୍ଦ୍ଦାଶ କରାଯାଉଛି । ଏଠାରେ ଘର କିମ୍ବା ପର ସର ରଖାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ଘର କିମ୍ବା ପରେ ଏହାକୁ ମରାମତି ନିହାଦି କରିବେ । ତା'ପରେ ଯାଇ ସୋରେ ରହିପାରିବେ । ଆଉ କେବଳ ସ୍ଵାମୀ, ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପିଲାଟିଏ ଥିବା ପରିବାରକୁ ହିଁ ଘର ବିକାଯିବ । ୧୦ ଟଙ୍କାରେ ଘର କିମ୍ବା ପରେ ଲମ୍ବୋରେ ପଲିସି ପାଇଁ ୧୫୦୦ ଟଙ୍କା ପୈଳି କରିବାକୁ ହେବ । ନିୟମାନୁସାରେ ମରାମତି ନ କଲେ ଘର ଫେରେଇବାକୁ ହେବ । ତା'ହା ୧,୮୮, ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଗ୍ୟାରେ ଘର କିମ୍ବା ପରେ ଲମ୍ବୋରେ ପଲିସି ପାଇଁ ୧୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ପୈଳି କରିବାକୁ ହେବ । ମରାମତି କରିବା ପରେ ଏହି ଟଙ୍କା ଫେରସ୍ତ କରି ଦିଆଯିବ ।

